Nr. 59. Czwartek, 13 Marca 1890. Rok 80.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacyé otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na ***Gazetę Lwowską*** wynosi za drugie ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z ***Przewodnikiem*** za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego“ zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą to pismo wychodzące raz na tydzień po cenie zniżonej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1890 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie	62 ct.
	kwartalnie	1 „ 86 ct,
Na prowincyi:	miesięcznie	92 ct.,
	kwartalnie	2 zł. 76 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najw. postanowieniem z dnia 6 marca b. r., radcę sądu krajowego w Wadowicach, Jana Lipkę, zamianować najmiłościwiej radcą wyższego sądu krajowego w Krakowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała: tymczasowego nauczyciela Maryana Jakubowskiego, w Poznance hetmańskiej, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Dorofiówce; tymczasowego nauczyciela Leona Dąbrowskiego, w Iwaczowie dolnym, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Czerniszówce; tymczasowego nauczyciela Jana Pasławskiego, w Ceparowie, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Ceparowie; tymczasową nauczycielkę młodszą Karolinę Guziową, w Sośnicy, stałą nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły etatowej w Sośnicy; tymczasową nauczycielkę Serafinę Szafrańską, w Sorocku, stałą nauczycielką szkoły etatowej w Panasówce.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 marca.

Za dni kilka już zbierze się w Berlinie zaprojektowana przez cesarza Wilhelma konferencya międzynarodowa w sprawie uregulowania pracy robotników, a będzie ona w pełnem tego słowa znaczeniu międzynarodową, albowiem z jedynym wyjątkiem Rossyi, która nie przyjęła zaproszenia pod pozorem, iż stosunki robocze w caracie są odmienne od takich stosunków w innych krajach europejskich, wszystkie mocarstwa i państwa będą miały na niej swoich przedstawicieli.

Niemiecki projekt obrad, tak samo jak rozesłany swego czasu program konferencyi szwajcarskiej, składa się z sześciu artykułów, a oba programy w tem tylko się różnią, że w projekcie niemieckim wysunięto na plan pierwszy tyle ważną dla cesarstwa i innych państw przemysłowych kwestyę pracy górniczej, gdy natomiast w programie, rozesłanym przez rząd berneński nie poruszono osobno tego tematu. Inne różnice między oboma projektami są tylko zewnętrznej natury, a dotyczą głównie ugrupowania przedmiotów obrad. Między innemi projekt niemiecki porusza, w przeciwstawieniu do szwajcarskiego tylko ogólnikowo, sprawę pracy dzieci, młodocianych robotników i kobiet, pozostawiając konferencyi bliższe określenie ograniczenia tej pracy, i wstrzymując się od przedkładania jakichbądź wniosków lub propozycyj. W ogóle rząd niemiecki stara się w swym programie wysuwać siebie jak najmniej na wybitne miejsce, a natomiast pozostawia konferencyi ile możności jak najszersze pole działania.

Punktem ciężkości programu niemieckiego, zarówno jak szwajcarskiego, jest szósty rozdział traktujący o wykonaniu powziętych na międzynarodowem zebraniu postanowień. Związkowy rząd szwajcarski domagał się w swoim projekcie dokładnego poinformowania do którego rodzaju przedsiębiorstw mają być zastosowane uchwały, czy ma być oznaczonym termin ich wykonania i jakie należy przedsięwziąć środki dla zabezpieczenia wykonania, Program niemiecki natomiast nie zapuszcza się w tego rodzaju specyalne kwestye, lecz stawia tylko pytanie, czy w ogóle mają być powzięte postanowienia co do wykonywania uchwał i ich nadzorowania. W Berlinie nie chciano zbytnio rozszerzać tego przedmiotu, mając to przeświadczenie, iż wzajemna kontrola w kwestyi jednolitego wykonywania międzynarodowego prawa ochrony robotników, stanowi główną trudność na polu załatwienia całego problematu. Gdyby konferencyi powiodło się pokonać tę trudność i dojść do jakichś dodatnich rezultatów, naówczas ustanowienie pewnych reguł co do pięciu innych punktów programu nie byłoby — zdaniem kół berlińskich — rzeczą niemożliwą. Przy tem wszystkiem wszakże główna część ochrony robotników musiałaby być pozostawioną wewnętrznym ustawodawstwom państw poszczególnych.

Lwów, 12 marca

(Stan spraw indemnizacyjnych z końcem drugiego półrocza r. 1889).

Z pozostałych z końcem czerwca 1889 roku spraw indemnizacyjnych w liczbie 52 i z przybyłych w drugiej połowie 1889 roku spraw w liczbie 1.484, a więc w ogólnej liczbie 1.536, załatwiono 1494, pozostało tedy z końcem grudnia roku 1889 niezałatwionych 42 spraw.

Tytułem kapitałów wynagrodzenia i wykupna nie przyznano nic zgoła uprawnionym w drugiej połowie r. z., a w ten sposób wykazany z końcem czerwca 1889 stan, pozostaje niezmienionym także z końcem grudnia 1889 r.

Również pozostają niezmienione z końcem grudnia 1889 r. wykazane w ostatniem sprawozdaniu cyfry, co się tyczy sum przekazanych i wypłacanych obligacyami i gotówką uprawnionym do poboru, tytułem wyrównania kapitału i renty, oraz tytułem zaległości renty, jak niemniej tytułem kapitału z funduszu indemnizacyjnego.

Z pozostałych z końcem czerwca 1889 roku 6 dochodzeń, załatwiły organa kompetentne 1, pozostało tedy z końcem grudnia z. r. w zaległości 5 dochodzeń, mianowicie: po jednem w powiatach bocheńskim, chrzanowskim, jaworowskim, tarnowskim i złoczowskim. W ciągu drugiego półrocza 1889 r. nie zarządzono żadnego nowego dochodzenia.

---

5)

ŻAŁOBNA NOC

Napisał

Abgar-Sołtan.

(Dokończenie.)

Proboszcz wszedł do pokoju konającej. Tylko Anna i Kaczewska zostały w celu pomocy przy podtrzymywaniu bezwładnego już ciała chorej podczas wykonywania obrzędów Sakramentu. O udzieleniu Komunii nie można już było myśleć; proboszcz poprzestał na dopełnieniu ostatniego Pomazania.

Ja ukląkłem we drzwiach pokoju i znowu uczułem nowy paroksyzm boleści niezmierzonej. Czułem wyraźnie, że mi się coś w piersi odrywa i ulatuje gdzieś w daleki przestwór, w nieskończoność.... pozostawiając po sobie wielką, straszną próżnię.... Wspomnienia z dawnych lat przelatywały z szybkością błyskawiczną, ryjąc głębokie, krwawe bruzdy w zbolałym umyśle.... Każda matki pieszczota, każde tkliwsze słowo, każde wspomnienie nawet, od najdawniejszych dni dzieciństwa aż po dziś stanęły mi w dziwnie jasnem świetle przed oczyma duszy — i zadrżałem kurczowo na myśl, że już nie doświadczę ich nigdy w życiu.

Pogrążony w bolesnem rozpamiętywaniu, grzebiący się w smutnych wspomnieniach, nie zwracałem zupełnie uwagi na otaczających mnie ludzi i przedmioty. Z okrutną srogością przypominałem sobie każde moje wykroczenie, które boleść najdroższej sprawiało i wydawało mi się, że wyrzuty sumienia, jakie uczuwałem w tej chwili, są słusznie należną karą, są niejako odpłatą za te wykroczenia.... za te zbrodnie.

Dopiero żałosna nuta modlitwy za konających, którą zaintonował stary ksiądz, wyrwała mnie z tego stanu zupełnej apatyi. W ślad za głosem kapłana, rozległy się jęki i płacz zgromadzonych sług, którzy owe łzami przesiąknięte głosy łączyli z głosem księdza. Powstałem wówczas z klęczek i zbliżyłem się do samego łoża; ksiądz cofnął się natychmiast ku drzwiom i ukląkł na miejscu przezemnie zajmowanem, dalej przewodząc modlitwom.

Oparłem rękę na ramieniu siostry, nachylonej nad umierającą i wpatrywałem się w jej przymglone już oczy; od czasu do czasu migotał w nich jeszcze blask życia, tak jak drga światło w dogasającej lampie.

Ból coraz sroższy szarpał mą piersią, budząc bunt jakiś w duszy. Bluźniercze myśli rodzić się zaczynały i z mózgu płynąc, szarpały mi nerwy, wywoływały ironiczne, gorzkie, wstrętne skrzywienie na twarzy.

— Bóg!... Bóg wszechmocny!... Bóg miłosierny! — myślałem. A gdzież tu jego miłosierdzie?... A gdzież ta dobroć?... On zabiera mi jedyną istotę, którą ukochałem na ziemi miłością wielką i niesamolubną.... Czyż On nie ma tylu innych istot, których nikt nie kocha? Kiedy miłosierny, niech takich ukocha, niech takie do grobu zabiera.... Nie! On nie dobry, nie miłosierny.... A może zupełnie go niema? Tak! tak! niema go zupełnie.

W ślad za temi myślami, za tym ostatnim wybuchem niewiary i sceptycyzmu, śmiech nerwowy, konwulsyjny, straszny wyrwał mi się z kurczowo zaciśniętych ust i zadźwięczał fałszywie, ohydnym dysonansem, wśród uroczystego otoczenia, targnął nerwami otaczających, niby zgrzyt żelaza po szklanej powierzchni.

Jak przebudzona tym śmiechem do nowego życia myśl konającej, zabłysła jasnym wyrazem oczu, które wpatrzyły się znowu z zupełną przytomnością, łącząc się ze wzrokiem moim, wiążąc się z nim magnetycznie — tak, że nie było już rozdziału pomiędzy naszemi duszami; zlały się one obecnie w jedność, w całość bezpodzielną, zlały się w tej przedśmiertnej jej chwili, ażeby w związku tym pozostać przez wieczność.

Czułem, że pogrążam się w stan dziwnej jakiejś ekstazy, w stan, jakiego nie znałem dotąd, choć słyszałem o nim; czułem, że duch mój pozbywszy się więzów cielesnych, sięga już po za wszelkie krańce poznania ludzkiego, że dla mej myśli ziemskich granic już niema, że wraz z duchem konającej matki, ulatuje w jakieś pozaziemskie krainy. I uczułem wreszcie całą marność wszelkich hipotez, które uznawałem, całą słabość nauki ludzkiej.

I pomimo boleści ziemskiej — błogość jakąś uczułem w duszy — pojąłem w tej minucie, że to nie rozdział wieczny następuje pomiędzy nami, nie bezpowrotne pożegnanie, ale rozłąka czasowa.... Z jej oczu wyczytałem i zrozumiałem tę dziwną słodycz, to ukojenie duszy, jakie niesie wiara, zapewniająca mi kiedyś w przyszłości — ujrzenie duszy tej ukochanej.... gdzieś tam w innych słonecznych światach.

Pochylałem się coraz to niżej, coraz bardziej zbliżałem się do tych drogich oczu, nie chcąc utracić najdrobniejszego z odcieni, malujących się w nich. Wzrokiem moim wysysałem prawie ostatnie myśli duszy szlachetnej. Ekstaza wzmagała się coraz bardziej i doprowadzała mnie aż do jakichś halucynacyj.

I poczęło mi się zdawać, że tuż obok siebie czuję obecność istoty jakiejś niezwykłej — wonnej i promiennej, od której dziwne jakieś blaski szły wprost w duszę moją. Postać jakaś cudowna, z mgły przeźrocznej i promieni uwita, zawisła po nad głową konającej. Cherub ten wziął na oblicze swe najdoskonalszą piękność ziemską, a w koło siebie roztaczał, w duszę mą wlewał wonie jakieś rajskie, niosące ukojenie i spokój; czułem obecność tej niebiańskiej istoty i w sobie — i obok siebie — i wszędzie. Cała przestrzeń napełniona była jej obecnością.

Po całem ciele umierającej przeszedł nagle dreszcz jakiś straszny, twarz jej wykrzywiła się bolem ludzkim, lecz na mgnienie oka tylko, wnet zapanował znowu na tem drogiem obliczu — spokój głębin wodnych.... iskra życia w oczach zamarła na wieki.

Stało się — moja matka skonała.

A dziwnem złudzeniem wyobraźni, rozpłomienionej do najwyższego stopnia zdało mi się, że postać owa anielska, przyjąwszy w swe kryształowe dłonie ulatującą z ciała duszę, przytuliła ją do swej piersi, a złożywszy lekki, niepochwytny pocałunek na mojem i mej siostry czole — zwolna, powiewnie uleciała w przestwór.

Jam padł na kolana, a Anna z twarzą spokojną a bolesną zbliżyła swe białe dłonie do zgasłych oczu i przymknęła martwe powieki — na zawsze.

Wnet po skonaniu zgaszono gromnicę i odsłonięto ciężkie kotary, zasłaniające przez tyle dni okna pokoju. Zamieć na dworze ustała już była zupełnie, świt purpurowy wscho-

W końcu należy nadmienić, że w dniu 31 października z. r. odbyło się wedle przepisanego planu, 64 losowanie obligacyj funduszu indemnizacyjnego dla lwowskiego okręgu administracyjnego, a 63 losowanie takichże obligacyj dla krakowskiego okręgu administracyjnego i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

Krajowa Rada szkolna odbyła posiedzenie 24 lutego b. r., na którem załatwiono następujące sprawy:

Zatwierdzono wybór Jakóba Aleksandrowicza, na reprezentanta wyznania izraelickiego, do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Gorlicach.

Pozwolono Teofilowi Celewiczowi, nauczycielowi szkoły ludowej w Pasiecznie (pow. Nadwórna) i Józefowi Pociejowi, nauczycielowi szkoły ludowej w Iłowie (pow. Żydaczów), trudnić się pisarstwem gminnem na razie przez jeden rok.

Wyłączono gminę Bordulaki ze związku szkoły ludowej w Stanisławczyku (pow. Brody), i zorganizowano w Bordulakach osobną szkołę ludową.

Zorganizowano szkoły ludowe: w Bereście (pow. Grybów), w Teleszniey sannej (pow. Lisko), w Neudorfie (pow. Drohobycz).

Przyznano czwarty dodatek pięcioletni: Tadeuszowi Skubie, dyrektorowi gimnazyum św. Jacka w Krakowie; Feliksowi Wiśniowskiemu, profesorowi gimnazyum w Nowym Sączu i Teofilowi Malinowskiemu, dyrektorowi gimnazyum w Złoczowie.

Poruczono naukę gimnastyki w gimnazyum w Wadowicach, tamtejszemu Towarzystwu gimnastycznemu „Sokół“.

Poruczono naukę spiewu w gimnazyum św. Anny w Krakowie, Walentemu Decowi.

Zamianowano ks. Józefa Bilczewskiego, zastępcą katechety gimnazyum św. Anny w Krakowie.

Przeniesiono suplenta gimnazyum IV. we Lwowie, Edwarda Strutyńskiego, do gimnazyum w Tarnopolu.

Zamianowano Stanisława Basińskiego, suplentem IV. gimnazyum we Lwowie.

Koło polskie.

Od komisyi redakcyjnej Koła posel. polskiego otrzymujemy następujący komunikat:

Koło pols. poselskie odbyło posiedzenie w dniu 9 marca. Na początku posiedzenia przewodniczący Jaworski odczytał odezwę kondolencyjną Koła posłów polskich w sejmie pruskim, wystosowaną do Koła posłów polskich w austryackiej Radzie państwa, z powodu zgonu ś. p. posła Ottona Hausnera Osnowę tej odezwy podamy w następnem sprawozdaniu z posiedzenia Koła.

P. Czerkawski przedłożył Kołu odpis memoryału, wystosowanego przez radę miejską Tarnopolską do ministerstwa handlu, spraw wewnętrznych i dla Galicyi, w sprawie przeniesienia Izby przemysłowo-handlowej z Brodów do Tarnopola, i wniósł prośbę, aby Koło sprawę tę poparło tem silniej, że Sejm krajowy uchwalił dwukrotnie rezolucyę, wzywającą Rząd do przeniesienia Izby handlowej z Brodów do Tarnopola, wreszcie zaproponował, aby Koło wyznaczyło trzech posłów wybranych przez okręgi tarnopolskie do Rady państwa mianowicie: p. Pinińskiego, wybranego przez okręg większej własności, p. Borkowskiego, przez okręg mniejszej własności, i przemawiającego, wybranego przez miasto Tarnopol, aby jako deputacya Koła udali się do Ministerstw w celu poparcia tej sprawy. P. Niemczynowski poparł ten wniosek z tego także powodu, iż dla członków Izby handlowej ze stanu przemysłowego jest dogodniejszą siedzibą Izby Tarnopol, niż Brody.

Następnie p. Chrzanowski zdał sprawę ze starań deputacyi Koła w sprawach, które poleciło jej Koło popierać w Ministerstwie oświecenia. Mianowicie w sprawie budowy dwóch gmachów w Krakowie dla pomieszczania gimnazyum IIIgo i szkoły realnej. Minister oświadczył, że odnośne papiery z ostatnią ofertą krakowskiej Kasy oszczędności nadeszły z Namiestnictwa i Ministerstwo oświecenia przychylną już dało opinię; sprawa poszła do innych Ministerstw, i zapewne wkrótce pomyślnie załatwioną zostanie. Co do wyznaczenia większych zasiłków ze skarbu państwa w budżecie na rok 1890 dla szkół przemysłowych uzupełniających i szkół przemysłowych, fachowych, przemawiający żądał w imieniu deputacyi, aby dla 20 szkół przemysłowych, uzupełniających, obecnie zorganizowanych według statutu wzorowego, wyznaczono zasiłki roczne ze skarbu państwa w sumie 11.000 złr zaś zasiłki jednorazowe na środki naukowe w kwocie 6000 złr. jak się tego domagał Wydział krajowy i krajowa Komisya przemysłowa w memoryale przedłożonym Ministerstwu w maju z. r. Minister i odnośny referent Ministerstwa przedstawili, iż sumę 6200 złr. wyznaczoną w rządowym projekcie budżetu na rok 1890 na zasiłki roczne dla tych szkół. można by tylko podnieść teraz do kwoty 7500 złr., a to z powodu, iż szkoły te nie są zorganizowane według statutu normalnego, ułożonego przez Rząd, który to statut jest, według zdania Ministerstwa znacznie różny od statutu wzorowego, ułożonego przez krajową Komisyę przemysłową. Nad tym pytaniem rozwinęła się dość długa dyskusya między deputacyą, a Ministerstwem oświecenia, która jednak nie doprowadziła do obietnicy podwyższenia zasiłków ze skarbu państwa dla szkół przemysłowych uzupełniających. Przeto p. Chrzanowski wniósł, aby polscy członkowie komisyi budżetowej Izbowej na posiedzeniu tej komisyi zaproponowali rezolucyę wzywającą Rząd do przedłożenia kredytu dodatkowego w kwocie 4000 zł. na zasiłki ze skarbu państwa dla szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi.

P. Bobrzyński oświadczył, jako członek komisyi budżetowej, iż przygotowania są w tym względzie poczynione przez polskich członków tej komisyi.

Dalej p. Chrzanowski przedstawił Kołu, że Ministerstwu oświecenia deputacya Koła wyłożyła szczegółowo potrzeby podwyższenia w bndżecie na 1890 zasiłków ze skarbu państwa dla szkół przemysłowo-fachowych w Galicyi, o sumę 16.000 złr. w zasiłkach rocznych, i o wyznaczenie 26.000 zł. ne zasiłki jednorazowe dla tych szkół. Deputacya wykazała, jak znaczne sumy skarb krajowy (przeszło 45.000 złr.) oraz gminy, Rady powiatowe i stowarzyszenia dają rocznie, z wielkiem wysileniem, na utrzymanie tych szkół. Jednak Ministerstwo oświaty okazało się tylko skłonnem do wyznaczenia teraz nowych zasiłków ze skarbu państwa dla szkoły garncarstwa w Porembie 800 złr. i dla szkoły tkackiej w Krośnie 1000 złr. które to szkoły dotychczas żadnych zasiłków ze skarbu państwa nie pobierały, a gdy inspekcya tych szkół, którą ministerstwo oświecenia zarządzi w kwietniu lub w maju r. b. przedłoży sprawozdanie, wówczas subwencya może być podwyższoną stosownie do sprawozdania inspekcyi. Dalej Minister i referenci oświadczyli, iż rozwojem szkoły ślusarstwa w Swiątnikach i założeniem warstatu wzorowego dla kowalstwa w Sułkowicach, Ministerstwo zajmuje się gorliwie i sądzi, że z początkiem r. p. przyjdzie to do skutku. Deputacyi nie zaspokoiło przyrzeczenie tak drobnego podwyższenia zasiłków dla szkół fachowych, przeto jej imieniem p. Chrzanowski wniósł, aby członkowie komisyi budżetowej wytoczyli tę sprawę na posiedzeniu tej komisyi, co Koło uchwaliło. Wreszcie mówił o rokowaniach z Ministerstwem oświaty co do uzupełnienia organizacyi szkoły sztuk pięknych w Krakowie które się jeszcze toczą.

P. Lewicki poruszył sprawę o przeniesienie strzelnicy wojskowej z błonia pod Samborem, o co otrzymał znowu pisma.

Przewodniczący Jaworski przypomniał starania, które w tej sprawie przedsiębrał na zeszłorocznem posiedzeniu delegacyi wspólnych, w skutek uchwały przypomniał także, że przed kilku tygodniami Koło wyznaczyło deputacyę, mającą udać się do Ministerstwa wojny z przedstawieniem potrzeby przeniesienia tej strzelnicy w inne miejsce, w którem by cel był więcej osłonięty, tak, aby żołnierze ćwicząc się w strzelaniu, nie ranili kulami ludzi i bydła na okolicznych polach.

P. Zaremba przedłożył Kołu pismo wystosowane przez Wydział powiatowy rohatyński, w którem wykazano, iż władze skarbowe przewlekają przyznanie ulg na podatku gruntowym w wielu wymienionych gminach tegoż powiatu, chociaż komisye odbyły się w tym celu na gruntach jeszcze w lipcu z. r. Pismo to przekazano członkom komisyi Koła, zajmującej się przeprowadzeniem ulg w podatkach.

P. Madeyski złożył na biurze Koła petycyę trzech kancelistów z Chrzanowa, upraszających, aby Koło poparło sprawę dotacyi kancelistów sądowych. Przemawiający dodał, że podwyższeniem dotacyi jednej kategoryi kancelistów sądowych, prowadzących księgi gruntowe, a którzy nie są wysyłani na komisye i nie pobierają z tego powodu dyet, zajmie się też komisya budżetowa i wniósł o przekazanie tej petycyi polskim członkom tej komisyi. Koło wniosek ten przyjęło.

Wreszcie Koło przystąpiło do obrad nad głównym przedmiotem, to jest do obrad nad taktycznem postępowaniem, w celu przeprowadzenia w Radzie państwa zaprojektowanej przez Rząd ustawy, zatwierdzającej ugodę Sejmu galicyjskiego z Rządem o usunięcie niesłusznych pretensyj, które rości sobie skarb państwa do Galicyi z tytułu wypłacenia przez tenże skarb od 1857 roku subwencyj funduszom indemnizacyjnym galicyjskim.

P. Jaworski przedstawił w obszernem przemówieniu tok dotychczasowych rokowań parlamentarnej komisyj Koła z reprezentacyami innych klubów prawicy i oświadczył, że po uchwale Koła przyjmującej rządowy projekt ustawy, wystosował na posiedzeniu komisyj parlamentarnych stronnictw prawicy, zapytanie, czy będą głosować za tym projektem ustawy? Klub czeski i klub Hohenwarta oświadczyły przez swoich przewodniczących bezwarunkową gotowość głosowania; zaś klub „centrum“ uczynił głosowanie za projektem tej ustawy, zależnem od załatwienia reformy szkolnej w myśl jego żądań znanych. Klubowi centrum oznajmił p. Jaworski stanowczo, że wszelką warunkową odpowiedź musi w obecnych stosunkach uważać za odmowną i w żadne dalsze rokowania na tej podstawie wdawać się nie może. Jednak klub centrum nie zmienił swojej odpowiedzi. Teraz przy sposobności p. Jaworski zaznaczył, że mylnemi są całkiem wszelkie wiadomości podane w dziennikach, jakoby on lub też wiceprezes Koła p. Czerkawski, prowadzili dalej rokowania i układy z klubem centrum o załatwienie sprawy indemnizacyjnej w zamian za szkołę konfesyjną, w ogóle lub z wyłączeniem Galicyi z pod ustawy, zaprowadzającej taką szkołę. Natomiast stwierdził p. Jaworski, że ilekroć na posiedzeniach komisyj parlamentarnych klubów „prawicy“ była mowa o reformie szkolnej, polscy członkowie komisyi parlamentarnej przedstawiali zawsze na podstawie poprzednich uchwał Koła, że do reformy tej przystąpić mogą tylko w kierunku rozszerzenia autonomii i ustawodawstwa krajowego, a stanowisko to uznane było i przyjęte przez sprzymierzone kluby: czeski i Hohenwarta i uznane dawniej także przez klub centrum.

Po tem przedstawieniu dotychczasowych rokowań p. Jaworski wykazał, że w teraźniejszem położeniu sprawy indemnizacyjnej należy uczynić krok. określony w następującym wniosku, który Kołu przedkłada: „Koło poleca swej komisyi parlamentarnej oświadczyć Rządowi, że Koło domaga się stanowczo przeprowadzenia sprawy indemnizacyjnej przed odroczeniem Rady państwa“.

O tym wniosku i o taktycznem postępowaniu w sprawie indemnizacyjnej rozwinęły się długie, a poufne obrady, w końcu których Koło uchwaliło jednomyślnie powyższy wniosek, a zarazem postanowiło zachować w tajemnicy tok obrad o postępowaniu taktycznem

Sprawy parlamentarne.

Na posiedzeniu komisyi budżetowej Izby posłów w dniu 10 b. m. obradowano między innemi nad tytułem budżetu: „Szkoły średnie.“ Referent tego tytułu dr. Fanderlik zażądał od p. Ministra oświecenia pewnych wyjaśnień, których p. Minister dr. Gautsch udzielił w sposób następujący:

„Porównawszy daty o frekwencyi szkół średnich z roku szkolnego 1885/86 z datami z roku 1889/90, okazuje się w tym ostatnim w gimnazyach spadek o 1301 uczniów. Jednakże, w tym samym stosunku, w jakim frekwencya gimnazyów spadła, podniosła się frekwencya szkół realnych; wzrost ten wynosi bowiem 1393 uczni. Ciekawym jest także stosunek frekwencyi klas niższych, może on bowiem dać pewną podstawę do wniosków o przyszłości może niezupełnie na włos dokładnych, wszakże niewątpliwie słusznych. Owóż spadek frekwencyi w niższych klasach gimnazyalnych w rzeczonym pięcioletnim peryodzie 1885 — 1890 wynosi okrągło 900 uczniów; zaś wzrost frekwencyi w niższych klasach szkół realnych wynosi w ogóle 45, a w roku bieżącym 297 uczniów więcej aniżeli w roku ubiegłym. Co się tyczy stosunku jaki pod tym względem w poszczególnych krajach koronnych zachodzi, to należy nadmienić, że w ogóle objawia się tendencya spadku frekwencyi gimnazyalnej; wyjątkowo tylko w Galicyi okazał się wzrost o 327 uczniów w stosunku do roku poprzedniego. Obok tego zaś i w szkołach realnych, z małemi wyjątkami także w ogóle wzrost, jakkolwiek przeciętnie niezbyt wielki.“

W sprawie położenia suplentów, zwrócił p. Minister uwagę na zarządzenia w ostatnich latach przez Ministerstwo oświaty poczynione. Uchwalona przez Izbę ustawa o dodatkach służbowych dla suplentów została przez Ministerstwo przeprowadzona z jak najbardziej dla suplentów przychylną tendencyą. Od czasu wejścia ustawy tej w życie, przyznano dodatki służbowe 233 suplentom, z których 79 awansowało na nauczycieli, trzech umarło, dwaj zrezygnowali, a pięciu przeniesiono do innych zakładów naukowych. A zatem dzisiaj pobiera 144 suplentów dodatki. Dalej, celem zastępstwa profesorów, którym poruczono nadzorowanie szkół, zamianowano cały szereg suplentów prowizorycznymi nauczycielami, a faktycznie 31 z nich spełnia te funkcye zastępcze. Nadto urządzono 40 nowych posad nauczycielskich *extra statum* w gimnazyach, liczących więcej niż zwykle paralelek.

W sprawie uregulowania stosunków służbowych suplentów w wypadku mobilizacyi, odbywają się rokowania, celem sformułowania odpowiedniej ustawy. Wiadomo, że istnieje już rozporządzenie, które normuje postępowanie co do powoływania suplentów na wypadek uzbrojenia. Rozporządzenie to poddane zostanie rewizyi, która uwzględni dotychczas poczynione doświadczenia. P. Minister położył wreszcie nacisk na to, że w systemizowaniu nowych posad nauczycielskich, należy postępować oszczędnie, gdyż inaczej mógłby okazać się brak sił nauczycielskich, za czem już dzisiaj przemawiają pewne wskazówki. W każdym razie akcya Ministerstwa oświaty będzie jak dotychczas miała na oku zarówno dobro szkoły, jak i interesa suplentów.

Na zapytanie co do rezultatów ankiety gimnazyalnej odpowiedział p. Minister w tym kierunku, że rzeczoznawcy zgodzili się na to, ażeby znieść dotychczasowe uwolnienia od egzaminu z historyi i fizyki przy maturze, co jednak do bieżącego roku szkolnego żadnego zastosowania mieć nie może. Natomiast możnaby wprowadzić pewne uwolnienia, dotyczące wszystkich przedmiotów i wszystkich uczniów zarówno. Poruszono także myśl, ażeby maturzystom pozostawić przed egzaminem dojrzałości kilka dni szkolnych, około sześciu, wolnych od szkoły, do przygotowania się. Zarządzenie w tym ostatnim względzie wejdzie w życie prawdopodobnie jeszcze w bieżącym roku. Nadto zapronowała ankieta cały szereg zmian pod względem podziału materyału naukowego i metody w gimnazyum niższem, a mianowicie co do geografii, historyi, matematyki i nauk przyrodniczych, oraz fizyki. Zmiany te miałyby przynieść uczniom niższych klas pewne ulgi, wszakże bez uchybienia celom wyższego gimnazyum.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 9 marca.

(*n*) Na wczorajszem posiedzeniu Koła polskiego postanowiono przeprowadzenie ustawy o indemnizacyi poruczyć Rządowi, a zarazem postawić żądanie, żeby sprawa ta jeszcze przed końcem bieżącej sesyi, t. j. przed odroczeniem Rady państwa, które prawdopodopodobnie z końcem kwietnia nastąpi, załatwioną została. W obec niejasnych parlamentarnych stosunków jest to postanowienie rozumne i pełne taktu. Obowiązek spada na Rząd, ale zarazem zostawia mu wolność taktyczną. Przytem ustają bezowocne targi pomiędzy stronnictwami. W obec nieprzyjaźnych głosów i powtarzającego się, utartego frazesu o „podarunku“ dla Galicyi, doskonałe wrażenie robić musi oświadczenie pełne godności prezesa Koła, że Polacy z indemnizacyi, która podarunkiem nie jest, przedmiotu targów i koncesyi robić nie myślą.

Przesilenie w gabinecie węgierskim nie wywoła, jak sądzą tutaj, zmiany znaczniejszej systemu. Ustępujący prezydent ministrów zachowa swój wpływ w stronnictwie, które

---

dzącego słońca wpłynął szeroką falą światła do ciemnego pokoju i cudnym blaskiem, niby aureolą umalował skrzepłe rysy zmarłej.

Kapłan w tej chwili rzewnym głosem zaintonował:

„Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi.“

Zgromadzony w jadalnej sali tłum nieutulonych w żalu sług wtórował mu głosem, żałości pełnym. I ja wraz z nimi schyliłem pokornie czoło i uczułem, że dopiero teraz od lat wielu.... wielu modlę się prawdziwie, modlę się duszą całą do Pana świata, w którego moc i wszechpotęgę wierzyć na nowo zacząłem.

„Wieczny odpoczynek racz dać jej Panie, a światłość wiekuista niechaj jej świeci.“ Spiewał co raz potężniej chór, a słowa moje łączyły się z głosem wielu śmiało i szczerze.... Czułem krople rosy dobroczynnej w moich zaognionych źrenicach i wnet łzy zalały mi oczy zupełnie i polały się strumieniami po zmęczonej twarzy.... Łkanie wydobyło się z ust dotąd zaciśniętych; obejmując silnem ramieniem wiotką postać siostry, przycisnąłem usta do zimnej dłoni zmarłej.

. . . .

Od nocy tej upłynęło — wiele dni i nocy.... i wesołych i bolesnych; życie popłynęło zwykłem, codziennem, powszedniem korytem; nowe wrażenia zacierały dawne wspomnienia, krwawiły niejednokrotnie serce i później znowu balsamem pociechy je leczyły.... Lecz mimo tego, gdy usłyszę kiedykolwiek tęskny jęk dzwonu, wzywający chrześcian na „Anioł Pański“ z drżeniem kreślę znak wiary i wspomnienia tej nocy żałobnej stają mi wyraźnie w pamięci.

stworzył, i na którego czele stanie, a nie przestanie być głównym czynnikiem polityki węgierskiej. Pod innym względem będzie to może końcem owych nieznośnych stosunków w sejmie peszteńskim, stosunków, które były istotnie hańbą i satyrą parlamentaryzmu.

W kołach czeskich i czesko-niemieckich panuje wielkie zadowolenie z powodu rezultatu pierwszego posiedzenia komitetu wystawy, mającej się odbyć w przyszłym roku w Pradze. Współdziałanie obu narodowości na polu ekonomicznem i zgodność, jaka się przy tem objawiła, uważają słusznie za świetne i dotykalne następstwo ugody.

Od kilku dni mamy wiosnę w Wiedniu, wiosnę, która nastąpiła bez przejścia żadnego z zimy. Termometr w przeciągu jednej nocy z 15 stopni zimna, Reaum. przeszedł na 12 stopni ciepła.

Praga czeska, 10 marca.

(Wystawa krajowa. — Demonstracye studentów. — Energia namiestnika.)

Wczoraj ukonstytuował się tutaj komitet jubileuszowej wystawy krajowej. W miejsce tymczasowego prezesa księcia Karola Schwarzenberga, który usunął się tak z powodu podeszłego wieku, jako też z powodu licznych innych zajęć, prezesem obrany hr. Fryderyk Karol Kiński; na wiceprezesów wybrano p. Edwarda Kerknera, wiceprezesa (niemieckiej) Izby handlowej libereckiej (Reichenberg), tudzież p. Sebera, prezesa (czeskiej) Izby handlowej praskiej. Hr. Fryderyk Kiński stoi niejako ponad stronnictwami. Jestto mąż zasad konserwatywnych, ale nigdy tak stanowczo nie stawał po stronie Czechów, jak ks. Jerzy Lobkowicz lub ks. Karol Schwarzenberg. P. Kerkner reprezentuje w prezydyum Niemców, p. Seber, Czechów. Po stronie czeskiej wprawdzie odzywały się głosy, że miejsce pierwszego wiceprezydenta należy się właściwie Czechom, nie tylko dla tego, ponieważ stanowią większość ludności królestwa Czeskiego, ale także z powodu, że od nich wyszła inicyatywa do urządzenia wystawy. Aby jednak zaznaczyć dążności ugodowe i przyznać Niemcom pewną nagrodę za to, że zaniechali dawnej opozycyi przeciwko wystawie, tudzież przystali na nazwę „jubileuszowej“, oddano im godność pierwszego wiceprezesa. Rzeczywiście też Niemcy gorliwie teraz popierają myśl wystawy, jakoż ofiarowali dość znaczne subwencye *à fond perdu*, i jeszcze znaczniejsze sumy na fundusz gwarancyjny. Na ten ostatni cel, fabrykant Kubiński, wielki specyalista wystaw powszechnych, członek odnośnych komitetów austryackich na wystawie w Antwerpii i w Barcelonie, ofiarował 10.000 zł. Można zatem przewidywać, że się wystawa krajowa dobrze się powiedzie, choć Czesi oddają się nadziejom przesadnym, gdy sądzą, że dorównają wystawie węgierskiej. Kraj o 5½ milionach ludności, pomimo świetnego rozwoju przemysłowego, nie łatwo zdobędzie się na wystawę taką, jaką mógł urządzić kraj, liczący 16 milionów mieszkańców.

Pomimo wielce godnej i trafnej odpowiedzi, jaką p. Rieger w imieniu posłów staroczeskich dał na manifest młodoczeski, *Narodni Listy* nie ustają w opozycyi przeciwko ugodzie. Że jednak p. Juliusz Gregr, jako zręczny entreprener dziennikarski, zawsze pomny uwagi Pascala: *La continuité dégoute en tout*, lubi często zmieniać repertoar agitacyjny, przeto w tej chwili posługuje się znowu studentami, podburzając ich przeciwko profesorom staroczeskim. Demonstracye uliczne przed pomieszkaniem profesorów, których *Narodni Listy* zaszczycają swą szczególną niechęcią, jak dr. Kwiczala i b. rektor Tornell, owacye nocne przed oknami profesorów, którzy w kołach młodoczeskich są *in odore qualitatis*, nawet wycieczki na bardzo daleki cmentarz wolszański, aby wołać *slava*, przed pomnikami młodoczeskich bohaterów i b. spółpracowników *Narodnich Listów*, jak Sladkowsky i Borull — urozmaicają teraz agitacyę młodoczeską. Od roku Młodoczesi agitowali najprzód pod ogólnemi hasłami z powodu wyborów sejmowych, potem pod hasłem opozycyi przeciwko ugodzie czesko-niemieckiej, wreszcie pod hasłem wyrządzenia psoty profesorom staroczeskim! Repertoar dosyć bogaty.

Co do nas, nie zapatrujemy się na demonstracye studentów ze stanowiska tragicznego. Młodzież niechaj wyszumi, potem jeszcze z tych młodoczeskich demonstrantów ulicznych powstaną sumienni urzędnicy i patryoci staroczescy. Niebezpiecznemi tylko stają się o tyle, że w mgnieniu oka przyłączają się do nich żywioły inne, subjekci handlowi, rzemieślnicy i t. d., którym naturalnie prof. Kwiczala jest osobą całkiem obojętną, ale którzy lubują się w ekscesach ulicznych. W ten sposób w Peszcie demonstracye studentów wyrodziły się bardzo szybko w wykroczenia motłochu. To samo niebezpieczeństwo grozi w Pradze. Nie nadarmo *Narodni Listy* wszelkie uliczne ekscesa peszteńskie wysławiały jako godny naśladowania wzór patryotyczny!

Jednakże teraźniejszy namiestnik hr. Franciszek Thun z energią, jakiej można było po nim się spodziewać, i według dobrej zasady *principiis obsta*, czuwa nad tem, aby się w Pradze nie wywiązały podobne stosunki, jak w Peszcie. Do rzędu odnośnych środków zaradczych należy także odjęcie *Narodnim Listom* prawa sprzedaży pojedynczych numerów w trafikach. Wprawdzie co do głównego, rannego wydania, które kosztuje 6 centów, to pojedyncze numera nie sprzedają się *en masse*. Natomiast w ten sposób wielce się rozpowszechnia wieczorne wydanie po 2 centy. a właśnie też w swem wieczornem wydaniu *Narodni Listy* zamieszczają najwięcej podburzające notatki i nowinki.

Z Berlina.

(Pogłoski o ustąpieniu ks. kanclerza. — Cesarz i sprawa robotnicza. — Rezultat wyborów do parlamentu. — Kwestya przyszłego`jego ugrupowania. — Rozprawy w Izbie pruskiej nad raportem komisyi kolonizacyjnej)

Ze strony dobrze poinformowanej piszą z Berlina do *Schl. Ztg.*:

„Wedle zupełnie pewnych wiadomości, ks. Bismarck nie zaniechał bynajmniej zamiaru ustąpienia, nie tylko z urzędu prezesa gabinetu pruskiego, lecz także z posady kanclerza. Przypuszczają, iż w. książę Badeński, który bawi właśnie w Berlinie, będzie się starał działać w duchu pojednawczym i nakłonić księcia do pozostania. Zapewniają, iż przy sposobności poruszenia kwestyi ustąpienia kanclerza ze służby publicznej, zastanawiano się nad podziałem piastowanej przez niego władzy. Książęta związkowi jednakże oświadczyli się w duchu utrzymania urzędu kanclerskiego w tych granicach, jak je nakreśliła konstytucya“.

Kilka dzienników berlińskich wypowiada przekonanie, iż zaniechanie zamiaru wniesienia do nowego parlamentu projektu ustawy wyjątkowej przeciw socyalistom, stanowi nowe zwycięstwo polityki, prowadzonej osobiście przez cesarza, nad polityką kanclerską.

Hamburger Nachr. utrzymują, że cesarz niemiecki, powziąwszy myśl zaopiekowania się robotnikami już w połowie roku przeszłego, naradzał się w tej sprawie z kolei z wszystkimi prawie książętami niemieckimi, a mianowicie: z królem saskim, w. księciem badeńkim, książętami heskim, weimarskim i koburgskim, nareszcie i z księciem regentem bawarskim, a dopiero zyskawszy przekonanie, że się wszyscy na myśl jego zgadzają, wystąpił ze znanemi reskryptami.

Teraz dopiero ukazała się urzędowa lista posłów, wybranych do parlamentu niemieckiego, wraz z wykazem do jakiego każdy z nich należy stronnictwa. Wedle tego wykazu, najsilniejszem stronnictwem w nowym parlamencie będzie centrum katolickie, do którego należy 108 członków (czyli o 8 więcej niż w przeszłej kadencyi), drugie miejsce zajmują staro-konserwatywni z 71 członkami (w zeszłej kadencyi liczyli 79 członków); trzecie wolnomyślni, którzy zdobyli 69 mandatów (w zeszłej kadencyi 38); czwarte dopiero miejsce zajmują narodowo-liberalni z 42 mandatami (w zeszłej kadencyi stronnictwo to rozporządzało 94 głosami); piąte miejsce socyalno-demokraci, którzy uzyskali 35 mandatów, czyli o 24 więcej; szóste młodo-konserwatywni z 19 głosami (w zeszej kadencyi 39); siódme Koło polskie, liczące 16 członków (+ 3); następnie Welfowie z 11 mandatami (+ 5); Alzatczycy i frakcya ludowa po 10 mandatów (pierwsi stracili 4, druga zyskała 9); antisemici w liczbie 4 (+ 3), wreszcie jeden Duńczyk i jeden dziki. Stronnictwo kartelowe utraciło ogółem 80 mandatów.

Znany przewódca partyi wolno-konserwatywnej, prof. Delbrück, poruszył w *Preussische Jahrbücher* myśl zbliżenia się stronnictw kartelowych do partyi wolnomyślnej, na gruncie reformy socyalnej i zaniechania jednostronnego traktowania interesów stanu ziemiańskiego.

National Ztg. poczytuje propozycyę Delbrücka, już z tego powodu za zupełnie bezużyteczną, że ta część wolnomyślnych, którym przewodzi Richter, nigdy na to się nie zgodzi, a bardziej umiarkowany Haenel, ma tylko bardzo małą liczbę stronników. *Kreuz Ztg.* oburza się zaś na wszelką myśl poświęcenia czegośkolwiek z programu konserwatywnych, na rzecz pozyskania pomocy stronnictw skrajnych.

Jedyna więc większość, jakaby się w przyszłym parlamencie utworzyć mogła, nie może polegać na innej kombinacyi, jak na zbliżeniu się żywiołów konserwatywnych do centrum.

W pruskiej Izbie deputowanych toczyły się przedwczoraj bardzo ożywione rozprawy nad sprawozdaniem komisyi kolonizacyjnej, działającej w polskich dzielnicach. Dep. ks. dr. Jazdżewski ubolewał z powodu wypierarania ludności polskiej, która skutkiem faworyzowania niemieckich kolonistów i usuwania polskiej własności zmuszoną jest formalnie do emigracyi. Dep. Puttkamer stawał w obronie komisyi kolonizacyjnej i mniemał, że państwo jeszcze za mało czyni w interesie rozwoju osad niemieckich. Mowca uderzył w końcu gwałtownie na wolnomyślnych za popieranie Polaków przy ostatnich wyborach. Deputowany Windhorst potępił całą ustawę jako „chybione zarządzenie wstecznej polityki“, która tylko drażni Polaków i uniemożliwia uczynienie z nich wiernych poddanych. Pomimo polityki germanizacyjnej Polacy okazali przy ostatnich wyborach znaczny wzrost. Wolnomyślni dobrze zrobili, popierajac Polaków przy wyborach, albowiem chodziło tu głównie o rozbicie kartelu. Dep. Czarliński oświadczył, iż Polacy nie czynią wniosku o usunięcie ustawy kolonizacyjnej, gdyż wniosek taki byłby daremnym; mają wszakże prawo domagać się, aby większość kierowała się, gdy chodzi o ludność polska więcej moralnemi niż dotychczas pobudkami. Na tem odroczono dyskusyę do dnia następnego.

Z zachodnich gubernij.

(Nadmiar dni świątecznych. — Większa własność w gubernii mińskiej. — Wychodźtwo żydów).

W guberniach kijowskiej i podolskiej liczba świąt, w które niewolno pracować, dochodzi do 150. Straty, z zaniechania przez to robót wynikające, obliczają na 240 milionów rubli; okoliczność ta spowodowała obecnie odbywający się zjazd rolniczy w Kijowie do zajęcia się powyższą kwestyą. Jak donosi *Kijewlanin*, na zjeździe zdania w tej mierze były podzielone. Jedni domagali się koniecznie wyjednania u rządu zmniejszenia liczby świąt, jakie zwyczaj ustalił pomiędzy włościanami; inni znów uważali starania w tym kierunku za niestosowne. Po długich naradach zjazd postanowił: wyjednać u rządu rozporządzenie, iżby duchowieństwo objaśniało ludowi, w które święta praca jest wzbroniona, w które zaś dozwoloną. *Kijewskoje Słowo* nadmienia ze swej strony, że duchowieństwo w wioskach małoruskich żąda od włościan, aby nie pracowali nawet w mniejszej wagi święta cerkiewne.

Według statystyki ogłoszonej niedawno, w jedenastu powiatach mińskiej gubernii ogólna liczba właścicieli ziemskich, posiadających 100 i więcej dziesięcin ziemi, wynosiła 2,603 osób. W tej liczbie prawosławnych 1.297 (posiadają 1,150.017 dzies.); katolików 1.229 (920.918½ dzies.); ewangelików 69 (69.120 dzies.); wreszcie żydów 8 (2.526½ dzies.). W odsetkach więc przypada: prawosławnych prawie 50 prc., katolików 47 prc., ewangelików 2½ prc., żydów 0·3 prc.

Piszą z Wilna:

Fala emigracyjna nie przestaje unosić naszych izraelitów do Ameryki. Po chwilowym odpoczynku w zimie, znowu całe tłumy izraelskie, ze wszystkich miast i miasteczek gub. wileńskiej, sposobią się, jak ptactwo wędrowne, do odlotu po za Ocean. Ruch bowiem emigracyjny wzmaga się zwykle z wiosną i trwa przez całe lato, do późnej jesieni. Tak przynajmniej było w ciągu kilku lat ostatnich; lecz czy tak będzie i nadal, wątpić nieco należy, gdyż z Ameryki nadchodzą od wychodźców niezbyt zachęcające do emigracyi wieści. New-York i jego okolice, oraz większość miast w Stanach Zjednoczonych, przepełnione już są izraelitami, ztąd — o zarobki coraz trudniej. Kilka ostatnich partyj wychodźców skierowano z tego powodu do Brazylii, jako krainy mniej dotąd wyeksploatowanej i bardziej rąk roboczych potrzebującej.

Jak słychać, żydzi licznie wybierają się w tych czasach do Afryki, kierując się przeważnie ku wybrzeżom gwinejskim. Ztąd wnosić należy, iż wkrótce prąd emigracyjny przyjmie całkiem inny kierunek, gdyż dziś już nie Ameryka, lecz Afryka, staje się uosobieniem Ziemi Obiecanej dla Izraela. Jak wieść niesie, wielu izraelitów porobiło tam w krótkim czasie świetne interesa, oddając się różnym handlom i przedsiębiorstwom.

Liczne wychodźtwo izraelitów, od lat kilku praktykowane — kończy korespondent — nie przynosi dla tutejszych okolic żadnej różnicy pod względem ekonomicznym. Ubytek żydów nie daje się wcale odczuwać, jak się tego zrazu spodziewano, ani w handlu, ani w przemyśle.

Z Petersburga.

(Potoczne wiadomości).

Dzienniki donoszą, iż na 56 prośb poddanych zagranicznych wyznania mojżeszowego, poprzednio zamieszkujących w gub. Warszawskiej, w sprawie przyjęcia ich do poddaństwa rossyjskiego, ministerstwo spraw wewnętrznych udzieliło wszystkim odmowną odpowiedź i tylko czterem pozwolono przebywać rok jeden w obrębie państwa dla uregulowania interesów, po upływie zaś tego terminu obowiązani są wyjechać za granicę.

Wedle *Ag. Północnej* ministerstwo spraw wewnętrznych pospiesznie prowadzi roboty przygotowawcze do reformy całego prawodawstwa fabrycznego. Projektowanem jest rozszerzenie ustawy fabrycznej, wprowadzenie ustawy o ochronie robotników od nieszczęśliwych wypadków. Mają też być zaprowadzone kasy, które przychodziłyby z pomocą robotnikom, którzy zachorowali oraz rodzinom roboniczym pozbawionym żywiciela.

Wedle informacyi dzienników petersburskich, z inicyatywy ministerstwa spraw wewnętrznych postanowiono ustanowić kontrolę weterynaryjną na pograniczu azyatyckiem, w celu zapobieżenia szerzeniu się epizootyj.

Wojna Francyi z Dahomeyem.

Dzienniki francuskie donoszą o zabranych w Weida przez Dahomejczyków do niewoli Francuzach, którzy uprowadzeni zostali prawdopodobnie do Abome. Uwięzionymi są pp. Bontemps, francuski agent konsularny i dyrektor faktoryi Favre'a z Marsylii; Legrand, Pietri i Chaudoin, urzędnicy tegoż przedsiębiorstwa; Thoris, urzędnik domu Mante i Régès i misyonarz Dorgère. Gubernator francuski dr. Bayol wysyłał do Weida statek krzyżowy „Suné“, ażeby zabrać tych, którym groziło niebezpieczeństwo, ale wymienieni wyżej obywatele nie chcieli narażać interesów, pieczy ich poruczonych i dostali się do niewoli. — Domyślają się, że Dahomejczycy nie chcieli zaczynać równocześnie z Niemcami i Portugalczykami i zabrali dla tego tylko Francuzów. Wielu Francuzów atoli zdołało się uratować ucieczką, a między nimi misyonarze Ménager i Sattler (Luxemburczyk), oraz trzy siostry zgromadzenia misyjnego. Opowiadają, że Francuzów zdradził krajowiec, podmówiony przez króla Dahomejskiego, wysłany do Weida. Według źródeł francuskich, krajowcem tym ma być mulat Kandido Rodriguez, który przez wiele lat służył jako dozorca w jednej z faktoryj francuskich. Opowiadają, że wzmiankowany mulat dopuścił się już raz w r. 1886 zdrady względem Portugalczyków.

Obecnie panujący młody król Dahomeyu, Bedazin, poznawszy w mulacie Rodriguez podstępnego i sprytnego człowieka, zrobił go swoim sekretarzem. *Le XIX Siècle* ogłasza najświeższe relacye gubernatora Bayol. Gubernator donosi, że straty francuskie były stosunkowo dość znaczne. Król Bedazin, nazywany także Kondo, gdyż takie miał imię jak następca tronu, jest podobno zręcznym taktykiem. Takie wrażenie sprawiły pierwsze walki z nim stoczone. Ruch bowiem jego sił zbrojnych pod Cotonou, był tylko pozornym pochodem i pozorną zaczepką, ażeby tymczasem obsaczyć inne stanowiska francuskie. Dr. Bayol wyraża postanowienie odebrania pozycyj i żąda tylko 4000 żołnierzy dla obrony sztandaru francuskiego.

Amazonki Dahomeyu.

Amazonki króla Dahomeyu, z któremi siły francuskiej kolonii już bój stoczyły, opisuje Zoller następnie:

Proszę sobie wyobrazić wysmukłe i dobierane, co najsilniejsze młode dziewczęta, które nie tracąc nic ze swojej kobiecości, czynią wszakże wrażenie dobrej siły zbrojnej. Zespolenia takiego kobiecości z postawą i wyglądaniem wojowniczem, nie mogłyby nigdy mieć kobiety europejskie, gdyż to, co tym murzyńskim amazonkom nadaje pozory męskości, wypływa z odmiennej budowy szkieletu kostnego u murzynek, mianowicie zaś z powodu wązkich bioder u kobiet murzyńskich. Murzynki czystej krwi nigdy prawie nie tyją, a co do budowy kości podobne są prawie do mężczyzn. Można sobie więc amazonki te przedstawić, jak gimnastykujące wychowanki żeńskiego pensyonatu, któreby się bawiły w żołnierzy. Zasługuje też na uwagę dość piękne i malownicze uniformowanie tej gwardyi królewskiej. Z pod białej czapeczki dżokiejskiej, ale bez daszka, upstrzonej malowanemi jaszczurkami, ptaszkami i t. p. wyglądają młodociane twarze i pełne ognia oczy. Nogi są obnażone, okryte tylko od pasa do kolan zielonemi, żółtemi lub czerwonemi półmajtkami. Górną część korpusu, oprócz gorsetu krajowego, okrywa wolno puszczona, nie okrywająca ani szyi, ani piersi tunika jedwabna, najczęściej o żywych barwach w prążki. Smukły wzrost uwydatnia się jeszcze plastyczniej przez pasek spięty mocno i równie barwny i jaskrawy. U tego paska po stronie lewej tkwi krótki mieczyk a na przodzie mały kartuzik na ładunki. W poprzek od ramienia do boku wkłada każda z amazonek szarfę dość szeroką białą, lub innej jasnej barwy. Uzbrojenie składa się oprócz miecza z siekierek i karabinków.

KRONIKA

Lwów, 12 marca.

— **Z c. k. armii.** Pułkownik sztabu inżynieryi Korneliusz Rylski, szef inżynieryi 11 korpusu, na podstawie superarbitru, jako niezdatny do służby frontowej, z zastrzeżeniem dlań posady lokalnej, przeniesiony w stan spoczynku, przyczem w Najw. uznaniu długoletniej, zawsze wiernej obowiązkom i w obec nieprzyjaciela odznaczonej służby, otrzymał order Żelaznej korony III klasy.

Urlopowany major 80 pułku piesz. Konstanty Lukic, na podstawie ponownego superarbitru, przeniesiony w stan spoczynku.

Major 4 pułku ułanów Edmund Brezanij, na podstawie superarbitru, jako czasowo niezdatny do służby, otrzymał urlop jednoroczny.

Dla kapitana 15 pułku piesz., Leona Hurkiewicza, zastrzeżono stopień majora w służbie lokalnej.

Starszy intendent wojkowy II klasy Mateusz Tamassy, przy intendenturze 11 korpusu, na podstawie superarbirtru, jako niezdatny do służby zawodowej, przeniesiony w stan spoczynku.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się we czwartek, dnia 13 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Rekursa w sprawach budowniczo-policyjnych. Wnioski w sprawie nabycia gruntów pod budowę szkół (uchwała II). Sprawa zakupna realności Biesiadeckich i Sawrackiego (uchwała II). Wniosek o oddanie w przedsiębiorstwo czyszczenia kanałów publicznych i kloak w realnościach miejskich. Sprawa pobudowania kanału w ulicy Halickiej. Wybór dwu członków i jednego zastępcy do komisyi dla wymiaru taks wojskowych. Wnioski w sprawie agend policyi lokalnej, tudzież względem powiększenia korpusu c. k. wojskowej straży policyjnej i pomnożenia straży cywilnej. Wybór komisyi administracyjnej dla dochodów niestałych na r. 1890 i wnioski w sprawie dalszej dzierżawy poboru rządowej akcyzy rogatkowej od 1 stycznia 1891. Wnioski co do sposobu użycia legatu ś. p. Leopolda Weigla na rzecz ubogich miasta Lwowa. Oferta na kupno części gruntu miejskiego na Zofijówce (uchwała I). Adolfa Musila oferta na kupno gruntu w Brzuchowicach (uchwała I). P. Henryk Blumenfeld o zezwolenie na postawienie zegarów meteorologicznych. C. k. Namiestnictwo o oświadczenie się co do zarządzonego sprawienia przyborów ogniowych dla gmachu uniwersyteckiego. Sprawozdanie kuratoryi o kursach nauki dopełniającej w roku szkolnym 1888/9. Pp. Trzemeski i Błachowski o pozwolenie ustawienia pawilonu wystawy fotograficznej na Wałach Hetmańskich.

— **Drugi egzamin rządowy** w c. k. szkole Politechnicznej na wydziale inżynieryi, odbędzie się we czwartek, dnia 13 marca, na II. piętrze, w sali geodezyi. Początek o godzinie 10 przed południem; kandydat p. Onufry Piekarski.

— **Koncert na rzecz nieurodzaem dotkniętych** włościan, odbędzie się d. 31 b. m. w teatrze hr. Skarbka. W koncercie wezmą udział: panny Hellerówna, Pawlikówna, Pyszni kówna, Settmayerówna, niemniej pierwszorzędni artyści nasi pp.: Wolfsthal, dyr. Mikuli, Niewiadomski, przy współudziale chórów Towarzystwa muzycznego, „Echa“ i „Lutni“. Odegraną będzie także komedyjka przez siły amatorskie.

— **Z Resursy urzędniczej.** Wieczorek tańcujący odbędzie się w lokalu własnym Resursy d. 19 b. m. Początek o godzinie 8 wieczorem. Lista otwarta. — Prócz tego wieczorku zapowiedziane są trzy koncerta, a mianowicie: pierwszy 25 marca, dwa zaś inne w kwietniu, z których jeden kapeli wojskowej 95 pułku. Na miesiące letnie zaś projektowane są liczne wycieczki i przechadzki z kapelą wojskową.

— **IV. Odczyt publiczny** Towarzystwa pedagogicznego mieć będzie d. 17 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej dr. Siemiradzki Michał. Prelegent przedstawi swoje wspomnienia z podróży po Ameryce.

— **Raut prawniczy**. W salach kasyna miejskiego odbędzie się dnia 22 b. m. o godzinie 8 wieczór raut Towarzystwa prawniczego.

— **Z Towarzystwa Przyjaciół uczącej się młodzieży**. Wydział Towarzystwa składa publicznie najszczersze podziękowanie wszystkim osobom, które w jakibądź sposób przyczyniły się do uświetnienia wieczoru muzyczno-wokalno-deklamacyjnego, urządzonego przez Towarzystwo na rzecz ubogiej młodzieży szkolnej w niedzielę, dnia 9 b. m. wieczorem w sali gimnastycznej „Sokoła“. W szczególności dziękuje wydział publicznie staropolskiem „Bóg zapłać!“ za poniesione trudy, szanownemu Zarządowi i pp. Członkom chóru mieszanego Towarzystwa spiewackiego „Lutnia“, p. Woleńskiemu, kapelmistrzowi p, Rollowi i wybornej kapeli c. i k. 30. pułku piechoty br. Ringielsheima szan. Tow. gimnast. „Sokół“ za salę, a Kasynu mieszczańsk. za krzesła, pp. Seyfartowi i Czajkowskiemu za bezpłatne wypożyczenie fortepianu, a w końcu pp. Członkom.

Za Wydział Towarzystwa
Mikołaj Haraszkiewicz sekretarz.
Mieczysław Baranowski prezes.

— **Komitet balu techników** zamknął na ostatniem swem posiedzeniu rachunki swoje z dochodem 600 zł., które złożył do kasy Towarzystwa bratniej pomocy politechników. Komitet przyjął z podziękowaniem dedykowaną mu przez pana kapelmistrza Stefana Bachó polkę p. t. „Marzenia Techników“. Na tem posiedzeniu z uznaniem podniesiono prace pań gospodyń, które, pomnąc na cel balu rozwinęły tak gorliwą działalność. Następnie wyrażono uznanie panom: Radcy rządu W. Sladkowskiemu, zastępcy dyrektora Słonińskiemu, nadinżynierowi L. Goltentalowi, prof. dr. M. Łazarskiemu, arch. J. Cybulskiemu, arch. Kamieniobrodzkiemu, prof. Marconiemu i Sozańskiemu, za ich prace w komitecie.

— **Dalszy wykaz datków** złożonych mianowicie przez członków administracyi niestałych dochodów miejskich na rzecz głodem dotkniętych włościan galicyjskich: Urzędnicy akcyzowi pp.: Żytny Józef 2 zł., Wiśniewski Leopold 1 zł., Cisowski Aloizy 3 zł., Sedlaczek Karol 1 zł., Senatowicz Piotr 2 zł., Riemer Karol 2 zł., Groll Edward 50 ct., Bauer Karol 1 zł., Hilchen Władysław 50 ct., Sienkiewicz Henryk 1 zł., Wunsch Wilhelm 1 zł., Chałgasiewicz Włodzimierz 1 zł., Skąpski Władysław 2 zł., Dötsch Franciszek 1 zł., Mościński Jan 2 zł., Drążkiewicz Antoni 2 zł., Bochyński Antoni 1 zł., Szeligowski Aleksander 2 zł. 50 ct., Huberth Franciszek 1 zł., Łoczowski Feliks 2 zł., Papierkowski Szymon 1 zł., Majewski Konstanty 3 zł., Zytny Korneli 1 zł., Gutkowski Franciszek 1 zł., Nowicki Leon 2 zł., Kozubski Leopold 5 zł., Śląski Leon 1 zł., Żołyński Wilhelm 2 zł., Arłamowski Piotr 2 zł., Jabłoński Kajetan 2 zł., Bellak Szymon 50 ct. — Straż akcyzowa: Pische 50 ct., Stanowski 2 zł., Heiler 1 zł., Birkmann Edward 50 ct., Skąpski 1 zł., Haniszewski 1 zł., Bielecki 1 zł., Sliwiński 1 zł., Konopka 1 zł., Gwozdecki 1 zł., Jadowski 1 zł., Owsiński 51 ct., Babczyński 50 ct., Pruszyński 1 zł., Friedy 1 zł., Kordiuk 1 zł., Kraus 1 zł., Bundys 30 ct., Birkmann Józef 50 ct., Preszowski 1 zł., Kotowski 51 ct., Wissmiller 50 ct., Jarosz Grzegorz 40 ct., Ferenz 40 ct., Żółkiewicz 50 ct., Bałaszeskuł 50 ct., Schreiner 30 ct., Staszkiewicz 40 ct., Dąbczewski 20 ct., Auster 50 ct., Szyputa 20 ct., Müller 1 zł., Donigiewicz 50 ct., Bayger 50 ct., Welk 50 ct., Jarosz Michał 50 ct., Dworski 1 zł., Bardzik 50 ct., Zalewski 40 ct., Szpak Jan 50 ct., Delmanowicz 50 ct., Reihn 1 zł., Skibicz 40 ct., Koszycki 20 ct., Kryciński 12 ct., Sadleja 50 ct. Flosz 50 ct., Zasadny 30 ct., Anczakowski 40 ct., Sosnowski 50 ct., Kauba 40 ct., Andrejko 40 ct. Łopaczyński 50 ct., Sajkiewicz 50 ct., Czurka 20 ct., Cisowski Seweryn 50 ct., Śmidowicz 20 ct., Trompeteur 1 zł., Porębny 50 ct., Dudziński 1 zł., Borecki 50 ct., Matecki 50 ct., Pastuszyński 50 ct., Marciniak 1 złr., Skarbiński 1 złr.

= **Zuchwałą kradzież**, jak wiadomo, popełniono w nocy wczorajszej w Zamarstynowie przez włamanie się do biura urzędu gminnego. Ostatniej nocy przyaresztował tu rewizor policyi Günsberg czeladnika kowalskiego Jędrzeja Hałatomskiego, karanego już za kradzież, oraz towarzysza tegoż, Józefa Wojciechowskiego, jako sprawców zarówno tej kradzieży, jako też podejrzanych o kradzież w kościele św. Marcina, popełnioną przez włamanie się do tegoż kościoła przed tygodniem. U pierwszego znaleziono przeszło 60 zł. i suknie wczoraj zakupione.

= **Znany oszust** Jan Węgrzyn, który pod przybranem nazwiskiem Jana Skorupki jako chory pozostawał w tutejszym głównym szpitalu, gdzie go policya jako poszukiwanego przez sąd karny w Krakowie zdemaskowała, uciekł tamtej nocy ze szpitala w ubraniu szpitalnem. Pochodzi on z Włosienicy, powiatu bialskiego i liczy lat 25.

— **Zapiski policyjne.** Zgubiono: 100 złr. banknotami; złoty sygnet, znaczony F. W., wart. 24 zł., srebrny damski kryty zegarek z wisiorkiem szyldkretowym, przed kilku dniami na placu Maryackim. — Znaleziono: przed miesiącem rewolwer o rączce z kości słoniowej, wraz z futerałem, w dorożce przez kogoś zapomniany; siedm kluczyków na placu Maryackim i klucz pokojowy z kluczykiem do kłódki, na ulicy Łyczakowskiej.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 12 marca 1890 roku godzina 12 w południe. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 11 do godziny 12 w południe dnia 12 marca 1890 r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny od S do W, co do siły słaby (1·7), niebo przeważnie pogodne powietrze wilgotne (69 prc. wilgotności względ.), opadu nie było.

Srednia temperatura w tym czasie była +1·1°C, najwyższa +4·5°C wczoraj po południu, najniższa —2·8°C w nocy.

Cała doba była przeważnie pogodna, dopiero dziś rano o godzinie 6 niebo się zamgliło.

Zniżka barometryczna 725 do 730 mm. znajdowała się na zachodnich wybrzerzach Norwegii; zwyżka 780 do 775 mm. w północnej Hiszpanii; zniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 770 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 w południe dnia 12 do godziny 12 w południe dnia 13 marca b. r. Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły słaby (1—2), średnia temperatura doby obniży się do +0·0°C, niebo będzie przeważnie zachmurzone, względna wilgotność powietrza podniesie się do 90 prc.; opad: deszcz nieznaczny. Mglisto.

— **Na polowaniach dworskich** w c. k. dobrach familijnych, ubito w ubiegłym sezonie 234 jeleni, z tych w samym rewirze Orth 104 sztuk; na Göding przypada 85 sztuk. Ten ostatni rewir zresztą pod względem ogólnego wyniku łowów na zwierzynę użyteczną górował po nad innemi dworskiemi rewirami; ubito w nim bowiem 35.751 sztuk tej zwierzyny, t. j. przeszło połowę tego, co dały wszystkie rewiry razem wzięte. Czwartą część ogólnej cyfry zdobyczy łowieckiej stanowią, oczywiście, króliki (13.932 sztuk). Zajęcy ubito w Göding 9.916, kuropatw 7.092, bażantów 4.591, rogaczy 123. W rewirach Holicz padło kaczek dzikich 1.345, zajęcy 3.846, kuropatw 3.401, rogaczy 58; w Raczkeve ogółem drobnej zwierzyny 3.046 sztuk, w Mattinghofen 35 jeleni, 67 rogaczy i 115 sztuk innej zwierzyny.

— **Komitet ratunkowy w Wiedniu** zawiązał się dnia 9 b. m. na zebraniu przedstawicieli kolonii polskiej w *Hôtel de France*. Udział w zebraniu, którego honorowym prezesem był prezydent Izby posłów JE. dr. Smolka, był niezwykle liczny. Przewodniczącym wybrano p. Mikulińskiego, sekretarzem p. Kozłowskiego. Zgromadzenie postanowiło po ożywionej dyskusyi powiększyć komitet przez kooptacyę i zlecić mu obmyślenie, w jaki sposób akcya ratunkowa ma być przeprowadzoną. Komitet odbył w czasie zgromadzenia krótką naradę, na której postanowił bezzwłoczną kooptacyę 15 członków, tak, że obecnie składa się razem z 30 członków, których nazwiska zebraniu natychmiast zakomunikowano.

— **Bardzo ciekawe odkrycia** w tych dniach uczyniono w Pompei. Za bramą *Porta Stabiana* znaleziono w skamieniałym popiele odciski trojga ciał i drzewa. Z ciał dwa są męskie i jedno kobiece. Jeden z mężczyzn leżał na lewym boku, drugi na wznak; kobieta zaś twarzą do ziemi z wyciągnionemi ramiony. Drzewo było podług odcisku gatunkiem wawrzynu zwanego *laurus nobilis*, którego okrągłe jagody dojrzewają dopiero w jesieni. Otóż z gipsowych odlewów, które wykonano, pokazuje się, że jagody te były dojrzałe, a ponieważ dojrzewają tylko w późnej jesieni, więc okoliczność ta jest oczywistym dowodem na korzyść dziejopisarzy i starożytników, utrzymujących wbrew powszechnie przyjętej od wieków tradycyi, że wybuch Weznwiusza i zniszczenie Pompei nastąpiły nie w sierpniu, ale w listopadzie 79 roku po N. Ch.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

P. Zygmunt Librowicz, warszawianin, napisał studyum p. t.: „Mickiewicz w literaturze rossyjskiej“. W dziełku tem pomieścił autor portrety wszystkich tłómaczów, biografów, krytyków i przyjaciół rossyjskich poety.

Emil Zola, zaproszony przez komitet kasy literackiej w Petersburgu do wygłoszenia odczytu, nie mógł zdecydować się na daleką podróż.

Madryckie czasopisma *La dinastia*, pomieszcza wspomnienie o Warszawie, napisane przez jakiegoś Hiszpana, który bawił czas dłuższy między nami.

W Peszcie umarł nagle w kwiecie wieku i talentu bardzo zdolny publicysta B. Reiner, którego mistrzowskie szkice o węgierskich mężach stanu umieszczane w *Neue fr. Presse* powszechną zwracały uwagę trafną i plastyczną charakterystyką, oraz świetnym kolorytem. Ostatnia jego praca była poswięcona Andrassy'emu.

Amerykańskie powieści.

II.

Pani Church (*New-York*) *do p. Galopin*, (*Genewa*).

(Ciąg dalszy.)

Otóż przybyłyśmy droga pani, i sama niewiem, czy mam się z tego cieszyć. Zapewne, gdyby mi dano do wyboru, dojechać i wylądować szczęśliwie, albo utonąć, wybrałabym pierwszą alternatywę, mając, wbrew tegoczesnym tendencyom, tę zasadę, że życie jest dla nas świętym depozytem, za który mamy zdać rachunek przed Wszechmocnym; jednakże, gdybym mogła była przewidzieć niektóre z nieprzyjemności, jakie mnie tu czekały, zbierałaby mnie pokusa zakończenia raz na zawsze tego wszystkiego, i to może w interesie mojej córki. Ale po co wracać do tego?... stało się.... Mamy się dobrze, fizycznie naturalnie. Rodzinna pensya, którą mi polecono, przyjęła nas pod swój dach; znalazłam w niej ten rodzaj barbarzyńskiej wspaniałości, który przyjąć trzeba w tym kraju za dobrą monetę, jeżeli kto nie przekłada nad nią szorstkiej prymitywności, bo środka między temi dwoma rodzajami nie ma wcale.... Cena, którą się płaci co tygodnia, jest tak wspaniałą, jak wszystko inne. Nasza gospodyni nosi brylanty w uszach, salony ozdobione są marmurami i posągami; ale nie ma wina przy stole, i obiad bywa krótki. Ach! co to za różnica z miłem pożyciem nad waszem pięknem jeziorem! Czemu posłuchałam mojej córki? Przybyłam tu tylko dlatego, aby jej dogodzić, nie z innej przyczyny. Wszyscy Amerykanie, jak się tylko który pokazał, tłómaczyli jej, że marnuje swoją młodość na tej historycznej ziemi, gdzie ją tak wcześnie zawiozłam; uwierzyła im. — „Niech mi mama pozwoli spróbować, — powtarzała ciągle — jeżeli mi się nie uda, jak to mama przewiduje, jeżeli mi się tam nie podoba, tem lepiej dla mamy! wtedy wrócimy.“ — Próba była bardzo kosztowną, ale pani wie, że moje macierzyńskie uczucia nigdy przed niczem się nie cofały. Co mnie do rozpaczy doprowadza, to że świetne wychowanie, jakie otrzymała Aurora, w niczem jej nie pomoże tutaj do wyjścia za mąż. Mężczyźni nie mają wcale ochoty brać żony rozumniejszej od nich, i zupełnie im jest obojętnem, czy młoda osoba jest wtajemniczoną w najnowsze teorye pesymizmu niemieckiego. Ten kraj jest krajem mas; indywidua nie mają tu miejsca. Każdy z osobna jest tylko wyborcą, niczem więcej. Tymczasem moja córka i ja, należymy do tych zapoznanych wyjątków, usuwanych coraz bardziej. Wszędzie gdzieindziej, pomimo że jestem biedną wdową bez majątku, mieszkającą na czwartem piętrze, byłam osobą, mającą pewne osobiste prawa. Tutaj, zupełnie co innego, naród ma prawa, ale indywidua nie posiadają żadnego. Można to zaraz poznać na pensyi, gdzie mieszkamy. Ta piękna pani, o której mówiłam, gospodyni domu, kazała mi czekać dwadzieścia minut, gdym przyjechała, i nie tłómaczyła się wcale z tego. Siedziałam milcząc, z oczami utkwionemi w zegar. Aurora oglądała tymczasem salon, firanki koloru *magenta*, mury malowane *al fresco* i rozliczne fotografie, przedstawiające rodzinę i przyjaciół gospodyni domu.... jakby miała prawo narzucać te wizerunki swoim gościom! Znakomita ta osobistość raczyła wejść nareszcie; dowiedziałam się, że pani była zajętą próbowaniem nowej sukni, gdy nas anonsowano! Potem, wydała rozkaz obdartemu murzynowi, aby nam wskazał nasze pokoje, i usiadła do fortepianu. Zaczynałam sobie zadawać pytanie, do jakiego rodzaju domu przyjechałyśmy; widok biblii w każdym pokoju, uspokoił mnie. Gdyśmy napowrót zeszły, nasza pianistka przerwała swoje popisy, ale nie na to, by nas zapytać jak znalazłyśmy nasze mieszkanie, lub wyrazić pragnienie, byśmy je wzięły. Ten ostatni punkt wydawał jej się całkiem obojętnym. Nie chciała słuchać o żadnem zmniejszeniu ceny....

Poufałość ze strony tych, których uważamy za niższych od siebie dochodzi tutaj do olbrzymich rozmiarów. Jestem zmuszoną do znajomości z wielu osobami, o których nic nie wiem i wiedzieć nie pragnę. Aurora pociesza się mówiąc, że jest uznaną za „piękność mieszczańskiej pensyi.“ Piękne wyróżnienie! To mi znowu nasuwa myśl o przyszłości mojej córki. Ona sama ma w tym względzie obawy; to naturalnie moja wina; niewdzięczna mówi, że dałam jej mylne wychowanie. Żaden Amerykanin nie ożeni się z nią bo nadto wygląda na cudzoziemkę, a żaden obcy nie poślubi jej, bo jest nadto Amerykanką. Przytaczam jej przykłady, że nie ma dnia, aby jaki dobrze urodzony Europejczyk nie ożenił się z Amerykanką: — Być może — odpowiada — ale to nie dla pięknych oczu panny. — Swoją drogą, nie przyjęłaby chyba najdystyngowańszego z pośród cudzoziemców. Przestałam sprzeczać się z nią i pozwalam robić, co jej się podoba; spędzi trzy miesiące, żyjąc po amerykańsku a ja

tylko przypatrywać się będę, ale uzna pani wraz ze mną, że to ciężka próba dla serca matki. Liczę dnie do końca tych trzech miesięcy; połącz pani swoje modlitwy z mojemi, droga przyjaciółko! Aurora wychodzi sama jedna, sama jeździ tramwayem, (najęty powóz kosztuje pięć franków za najmniejszy kurs). Czasem mojej córce towarzyszy jeden, a czasem tuzin mężczyzn. Nie ma jej czasem całemi godzinami, ale nikt się temu nie dziwi. Niech pani nie opowiada jednak o tem w Genewie! Zwyczajem mężczyzn w tym kraju jest „być grzecznym“, a młode panny są przedmiotem tej grzeczności. Grzeczność ta, nie prowadzi koniecznie do małżeństwa, jakkolwiek jest przywilejem ludzi nie żonatych, a nawet — co pani wyda się może nie do uwierzenia — nie służy nigdy jako pokrywka dla innych zamiarów. Jest to sobie po prostu sprytna inwencya, która pozwala młodym ludziom płci obojej przebywać razem wesoło. Chociaż nie pociąga ona koniecznie za sobą małżeństwo, nie wyklucza go jednak i na niem często się kończy; ale jeżeli prawo nie pozwala pannie mieć więcej jak jednego męża, wolno jest mieć nieograniczoną liczbę wielbicieli. Nie byłabym w stanie policzyć — będzie pani myślała znowu, że żartuję — ilu ich ma obecnie moja córka. Dwóch z tej liczby, to starzy znajomi, ponieważ przybyli z nami na jednym parowcu. Jeden z nich jest prawdziwym typem Amerykanina, zresztą bardzo szanowny, prawnik. Wszyscy tutaj mają jakieś zajęcie, profesyę, a jest ona daleko lepiej płatna jak u was. Teraz, gdy piszę, moja córka spaceruje z p. Cockerel. Przyjechał po nią godzinę temu w małym powoziku zwanym *boghey*. Powozik to dziwnego kształtu, niebezpieczny bardzo, na dwóch olbrzymich kołach, między któremi, jest tylko małe miejsce na dwie osoby. Widziałam z okna jak wyjeżdżali; popędzili galopem. Wszystko to jest w bardzo złym tonie. Ale jestem spokojną, że się jej nic nie stanie. Tak samo Aurora wychodzi z p. Leverett, tylko, że on, nie posiadając powozu, czeka na nią skromnie w salonie. Nie mogę w żaden sposób dojść, jakie środki do życia posiada ten ostatni. Na tym punkcie odpowiedzi jego są tak nieokreślone, że do rozpaczy może doprowadzić wszystkie matki. W Genewie nie byłabym w kłopocie, poszłabym do pani, a pani dowiedziałaby się rychło o wszystkiem, cobym wiedzieć pragnęła; ale Nowy York wielki, i nikt zdaje się nic wiedzieć, jaki majątek posiada p. Leverett. Pochodzi on z Bostonu, gdzie mieszka cała jego rodzina. Nie mogę przecież jechać tam, aby się może dowiedzieć, że młody Ludwik — bardzo zresztą wykształcony — ma jakich pięć tysięcy franków dochodu. Uspokajam się myślą, że nie należy do tych, o którychby można powiedzieć, że są niebezpieczni. Jak Aurora wraca z przechadzki z nim, mówi, że rozmawiali o Włoszech i epoce Renesansu; — p. Leverett zna Europę doskonale, nie oceniając jej jednak tak, jak ja. Będziesz pani ganić tolerancyę amerykańskich matek, nie mogę się temu dziwić, droga przyjaciółko, ale przynajmniej nie zdradź mnie!

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z Izby sądowej.

(Proces emigracyjny w Wadowicach).

Wyrok trybunału.

(Telegram „Gazety Lwowskiej.“)

Wadowice, 12 marca.

Przewodniczący trybunału p. Lipka ogłosił dzisiaj wyrok, mocą którego skazani zostali:

1) Jakób Klausner za zbrodnie: oszustwa, gwałtu przez wymuszenie i gwałtu przez ograniczenie wolności na karę: 3 lat ciężkiego więzienia.

2) Szymon Herz za zbrodnie: oszustwa, gwałtu przez wymuszenie, gwałtu przez ograniczenie wolności osobistej i danie pomocy dezerterowi na karę: 4 lat ciężkiego więzienia.

3) Juliusz Löwenberg za te same zbrodnie na karę 4 lat i 6 miesięcy ciężkiego więzienia.

4) Abraham Landerer za te same zbrodnie oraz za przekroczenie z § 311 na karę: 4 lat i 6 miesięcy ciężkiego więzienia.

5) Juliusz Neumann za oszustwo, współwinę w oszustwie i w zbrodni gwałtu przez wymuszenie na karę: 3 lat ciężkiego więzienia.

6) Marceli Iwanicki za zbrodnie: gwałtu przez wymuszenie, popieranie dezercyi i nadużycie władzy urzędowej na karę: 1 roku i 6 miesięcy ciężkiego więzienia.

7) Mosel Sadger za zbrodnie: współwiny w oszustwie, gwałtu przez wymuszenie, gwałtu przez ograniczenie wolności osobistej i popieranie dezercyi na karę: 2 lat ciężkiego więzienia.

8) Majer Enoch Barber za te same zbrodnie na karę: 2 lat ciężkiego więzienia.

9) Józef Schöner za te same zbrodnie na karę: 2 lat ciężkiego więzienia.

10) Salomon Ehrlich za zbrodnie: współwiny w oszustwie i gwałtu przez ograniczenie wolności osobistej, na karę: 1 roku ciężkiego więzienia.

11) Wolf Einhorn za zbronie: współwiny w oszustwie i gwałtu publicznego przez ograniczenie wolności osobistej, na karę: 1 roku ciężkiego więzienia.

12) Bernard Wasserberg za zbrodnie: współwiny w oszustwie, gwałtu przez ograniczenie wolności osobistej i popierania dezercyi, na karę: 1 roku i 6 miesięcy ciężkiego więzienia.

13) Natan Kuppermann za zbrodnie: oszustwa nad 25 zł., gwałtu przez ograniczenie wolności osobistej i popierania dezercyi, na karę: 3 miesięcy więzienia.

14) Manele Laufer za zbrodnie: oszustwa nad 25 zł., oraz gwałtu przez ograniczenie wolności osobistej, na karę: 6 miesięcy więzienia.

15) Wilhelm Winzer za zbrodnię oszustwa nad 25 zł. na karę: 6 tygodni więzienia.

16) Michał Rudawski za zbrodnie: oszustwa nad 25 zł., oraz gwałtu przez wymuszenie na karę: 3 miesięcy więzienia.

Nadto skazani zostali naganiacze (za zbrodnię ograniczenia wolności osobistej):

17) Jan Księżarczyk na karę: trzech tygodni więzienia.

18) Baruch Band na karę: czterech tygodni więzienia.

19) Jan Baklarz na karę: 6 tygodni więzienia.

20) Franciszek Baranek na karę: jednego tygodnia więzienia.

21) Marcin Hodur na karę: sześciu tygodni więzienia.

22) Jan Sternal na karę: trzech tygodni więzienia.

23) Józef Czyrwik na karę: sześciu tygodni więzienia.

24) Józef Baruś (zw. Margietką) na karę: czterech tygodni więzienia.

25) Jan Klaja na karę: jednego tygodnia więzienia.

26) Mojżesz Schlamowitz na karę: sześciu tygodni więzienia.

27) Józef Glaser na karę: sześciu tygodni więzienia.

28) Jan Widuch na karę: sześciu tygodni więzienia.

Wreszcie skazani zostali:

29) Adam Kostecki za zbrodnie: ograniczenia wolności osobistej i popierania dezercyi, na karę: 3 miesięcy więzienia.

30) Herman Herschlowitz za zbrodnię oszustwa nad 25 zł. na karę: sześciu tygodni więzienia..

Kara więzienia, co do niektórych skazanych, została obostrzona postem. Wszyscy skazani zostali na ponoszenie kosztów postępowania karnego.

Wadowice, 12 marca. (*Tel. pryw*,) Neuman skazany został na wynagrodzenie szkód kilku osobom wyrządzonych. Resztę pretensyj odesłano na drogę cywilną.

Trybunał nie przychylił się do żądania prokuratora, aby rozciągnąć dozór policyjny po odsiedzeniu kary nad kilku zasądzonymi.

Herz, Löwenberg, Landerer i Iwanicki zasądzeni zostali na zapłacenie po 100 zł. na rzecz kasy wojennej za popieranie dezercyi.

Po odczytaniu wyroku prokurator zgłosił odwołanie od niskiego wymiaru kary co Klausnera, Herza, Löwenberga, Landerera i kilku naganiaczy. Zasądzeni na mniejsze kary przyjęli wyrok. O godz. 11½ rozprawa została zamkniętą.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy. *)

Dnia 12 marca 1890.

Lwów, pszenica 8·50 do 9·10, żyto 7·40 do 7·80, jęczmień 6·— do 8·—, owies obroczny 7·— do 7·50, rzepak 15 50 do 16·50, groch 7·— do 12·—, wyka 5·50 do 6·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 35·— do 50·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 8·50 do 9·40, żyto 7·— do 7·25, jęczmień browarny 6·— do 8·—, owies —·— do 7·—, groch 7·— do 11·—, wyka 4·80 do 5·25, rzepak 15·— do 16.—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 32·— do 45·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·30 do 8·75, żyto 7·— do 7·60, jęczmień 6·50, do 8·—, owies 6·80 do 7·20, groch 7·— do 11·50, wyka —·— do —·—, rzepak 15·— do 16·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 34·— do 4·8—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 8·90 do 9·65, żyto —·— do 7·65, jęczmień 6·50 do 8·75, owies 7·— do —·—, groch 7·— do 12·—, wyka —·— do —·—, rzepak 16·— do 16·70, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 31·— do 44·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo *netto* bez worka.

Chmiel od 25·— do 45·— zł. za 56 kilo, *loco* Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów *pro loco* Lwów 11·50 do 11·75 zł.

Usposobienie ciągle spokojne, wyczekujące. Nasiona strączkowe i do siewu znajdują powoli odbiorców u producentów.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

W apartamentach zamku królewskiego w Budzie odbył się wczoraj obiad dworski. Po obiedzie Najj. Pan rozmawiał z wielu zaproszonymi deputowanymi sejmu węgierskiego.

Do *Czasu* telegrafują z Wiednia:

„Uchwała Koła polskiego, wzywająca Rząd do załatwienia sprawy indemnizacyjnej w tej sesyi, zamyka dalsze rokowania z klubami, utrzymuje *status quo* w łonie prawicy i dalszą akcyę i decyzyę pozostawia Rządowi, który może jeszcze klub centrum pozyska“.

Celem przyczynienia się do ulżenia niedostatku w Galicyi, Państwowe koleje galicyjskie, oraz zarządy kolei: Karola Ludwika, kolei północnej cesarza Ferdynanda i koszycko-bogumińskiej, przyznały za inicyatywą p. Ministra handlu margrabiego Bacquehema, znaczne obniżenia taryfowe dla transportów kukurudzy z Rumunii i Węgier do Galicyi.

Presse donosząc o odbytem przedwczoraj zebraniu generalnego komitetu czeskiej wystawy jubileuszowej, tak pisze: Zebranie to przedstawiało obraz pocieszającej harmonii między przedstawicielami obu narodowości, która ujawniła się także w wygłoszonych mowach. Wszystko to zaś powiększa tylko nadzieję, że Niemcy i Czesi spotykać się będą odtąd na wszystkich polach pokojowej i błogiej w skutkach działalności.

Wedle prywatnej depeszy z Pesztu, nowy gabinet węgierski przedstawi się prawdopodobnie już w sobotę Izbie dep.

Ks. Walii wraz ze swym synem Jerzym, przybędzie dnia 19 lub 20 b. m. do Berlina i zabawi tam cały tydzień.

Dzienniki petersburskie przytaczając mowę cesarza Wilhelma, wygłoszoną na bankiecie członków brandenburskiego sejmu prowincyonalnego, uważają ją za dalszą rękojmię utrzymania pokoju.

W prasie rossyjskiej obiegają ponownie pogłoski o utworzeniu nowego ministerstwa, złożonego z dwóch departamentów: handlu i przemysłu, oraz rolnictwa i przemysłu wiejskiego.

Z Sofii donoszą do *Pol. Corr.*: Stosownie do życzenia Stambułowa, komisya śledcza w procesie Panicy przyspiesza swą pracę i zakończy ją najprawdopodobniej jeszcze w tym tygodniu. Szczególną ciekawość budzi wykrycie owych zagranicznych wpływów, które wchodziły w grę przy spisku Panicy.

Dwór książęcy w najbliższym czasie przenosi swą rezydencyę na kilka tygodni do Filipopola.

Z Belgradu piszą do *Voss. Ztg.*, że odznaczenie, nadane przez cara prezydentowi serbskiej Skupczyny, Passiczowi, wywołało w belgradzkich kołach politycznych nadzwyczajne zadowolenie. Pasicz, który był przed dwoma tygodniami na audyencyi u cara, zamierzał we czwartek ubiegły wracać do Belgradu, wszakże jeszcze przedtem powołano go do pałacu carskiego. I wtedy car wręczył mu własnoręcznie order św. Stanisława I. klasy, zaś carowa obdarzyła serbskiego polityka, cieszącego się wielkiemi wpływami, przepyszną szpilką brylantową. Przy tej sposobności wyraził car ponownie Passiczowi zadowolenie z polityki serbskiej i polecił mu wreszcie, ażeby ziomków swoich zapewnił, że Rossya nie przestanie nigdy pamiętać o braci swej na Bałkanie.

Passicz był obecny także na zebraniu komitetu sławiańskiego w Petersburgu, gdzie go przyjęto owacyjnie okrzykami *Živio*, mowami i odspiewaniem narodowego hymnu serbskiego. Na wniosek Ignatiewa zamianowano Passicza wśród grzmiących oklasków honorowym członkiem komitetu.

Komitet delegatów sekcyi rumuńskiej Izby dep. przyjął ustawę o niezależności stanu sędziowskiego tylko z niewieloma i małoznaczącemi zmianami, i tak zreformowana przedłożoną zostanie ona Izbie. Komitet delegatów zatwierdził mianowicie zasadę, że członkowie sądów wyższych (apelacyjnych) tudzież prezydenci trybunałów i sędziowie śledczy nie mogą być z urzędu złożeni; prawo to dla członków sądów apelacyjnych jest bezwarunkowe, zaś prezydentom trybunałów służyć będzie po roku, a sędziom śledczym po trzech latach urzędowania. Zmiany przez komitet poczynione odnoszą się przeważnie do organizacyi rady dyscyplinarnej, tudzież do proponowanego przez rząd, przez komitet jednak nie zatwierdzonego, rozwiązania sekcyj istniejących przy trybunałach w Bukareszcie, Gałaczu, Turn Sewerynie i Jassach.

Francuski minister spraw zewnętrznych Spuller wezwał już urzędownie Juliusza Simona, aby wziął udział jako reprezentant Francyi w konferencyi berlińskiej. Simon zastrzegł sobie jeszcze kilka dni do namysłu. Mówią, że jeśli Simon przyjmie tę misyę, to przyjmie ją także dep. Burdeau, w przeciwnym razie zrzecze się i on proponowanego mu mandatu, a rząd znalazłby się w trudnem położeniu uczynienia stosownego wyboru.

Dziennik *la Presse* donosi, że Laur, który, jak to wczoraj donieśliśmy, wygłosił na uczcie boulanżystów niezmiernie szowinistyczną mowę, będzie miał dziś odczyt p. n. „Konferencye berlińskie i tendencye pruskie gabinetu francuskiego“, a przy tej sposobności odczyta nota, z którejby wynika to, że ambasador rossyjski Mohrenheim miał być odwołany przez cara w chwili, kiedy się dowiedział, że Francya weźmie udział w konferencyi. Dzienniki wnoszą z tego ustępu, że to będzie odczyt humorystyczny...

Ze słów podsekretarza stanu dla kolonii p. Etienne, wyrzeczonych w Izbie, wynika, że jeżeli król dahomejski nie uczyni zadość stawionym mu żądaniom, Francya przedsięweźmie energiczne środki. Kwestyą tą zajmują się teraz dzienniki francuskie, a większa ich część wyraża wstręt wyraźny przeciw wszelkiemu działaniu w koloniach na większą skalę.

Według doniesień z Paryża, otrzymano tam z zatoki Cotonou niepomyślne wiadomości, ponieważ wojsko króla Dahomeyu obozuje pod Godome, które oznaczone jest jako posiadłość francuska i oddalona jest tylko o 18 kilometrów od Cotonou. Wzięci do niewoli w Weida Francuzi, trzymani są w Allada, miejscowości niezbyt odległej od Abome, stolicy króla Dahomeyu.

W dolnych Pireneach wybrany został senatorem republikanin Houlon. Konserwatywny kontrkandydat otrzymał tylko 272 głosów.

W *Review of Reviews* obliczają, że *Times* z powodu kosztów procesu przeciw Parnellowi, poniósł tak olbrzymie straty, iż dywidenda wynosząca w roku 1888 sumę 120.000 funtów, spadła w roku przeszłym na 12.000 funtów i dotąd nie może być podwyższoną.

Z Rzymu donoszą, że dezygnowanymi na reprezentantów Włoch, przy konferencyi berlińskiej są: deputowany Ellena, senator Boccardo i generalny dyrektor biura statystycznego Bodio.

Z Afryki nadeszły nie bardzo miłe wiadomości o wojskach króla Menelika, który zamiast walczyć, obdziera mieszkańców prowincyj, przez które przechodzi.

Na dalekim Wschodzie powstała na wzór europejskich, nowa monarchia konstytucyjna, mianowicie Japonia. Do *Polit. Corr.* donoszą z Tokio, że pierwsze wybory do pierwszego parlamentu japońskiego rozpisane zostały na 1 lipca b. r. Warunki, pod któremi przyznano wyborcom prawo głosowania są dosyć trudne i czynią to prawo przystępnem tylko zamożniejszym.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Peszt, 12 marca. (*Tel. pryw*) Najj. Pani opuszcza w sobotę Peszt i przybędzie w niedzielę do Wiesbadenu.

Wiedeń, 12 marca. W Izbie posłów, przy specyalnej rozprawie nad

przedłożeniem o wynagrodzeniu za niesłusznie odcierpianą karę, przy §. 1 wniósł hr. Piniński, ażeby przywrócić uchwałę Izby z 1 lutego 1884, w której zamiast obowiązku odszkodowania przyznaną została „odpowiednia bonifikacya“.

Za poprawką hr. Pinińskiego oświadczył się reprezentant Rządu p. Krall, przeciw przemawiali Lienbacher, Vosnjak i sprawozdawca Jaques. Wniosek Pinińskiego odrzuciła Izba 110 głosami przeciw 85, i przyjęła §§. 1 do 5 bez zmiany.

Prezes Smolka oświadczył, że zarządzenie co do odebrania na poprzedniem posiedzeniu głosu dep. Vosnjakowi, jako nieuzasadnione, cofa.

Dep. Steinwender i towarzysze postawili wniosek o zmianę ustawy przemysłowej.

Dep. Türk i towarzysze wnieśli o zwołanie ankiety dla spraw drobnego przemysłu.

Dep. Vaszaty wyraził życzenie, ażeby wniosek jego o zmianę ustawy prasowej, co do zniesienia specyalnych licencyj na sprzedaż drobną, postawić na pierwszem miejscu porządku dziennego następnego posiedzenia. Izba odrzuciła tę propozycyę 82 głosami przeciw 82.

Następne posiedzenie w piątek.

Komisya dla podatku konsumcyjnego załatwiła wczoraj 1, 2 i 3 pozycyę taryfową przedłożenia rządowego, co do miasta Wiednia. P. Minister skarbu oświadczył, iż podziela życzenie, ażeby reforma podatku konsumcyjnego jak najrychlej wprowadzoną była, że jednak nie może zrobić żadnych dalszych finansowych koncesyj, gdyż już i tak doszedł do najdalszych możliwych w tym względzie granic, a konieczna przezorność finansowa musi być zachowaną.

Wiedeń, 12 marca. Izba Panów przyjęła bez rozpraw w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę o użyciu sumy, przypadającej skarbowi państwa z powodu wykupna prawa propinacyi w Galicyi.

Wiedeń, 12 marca. (*Tel. pr.*) Rozprawy budżetowe rozpoczną się 21 b. m.: chociaż bowiem komisya budżetowa już w bieżącym tygodniu ukończy swą pracę, to wszakże przed rozprawą budżetową ukończoną być musi dyskusya nad podatkiem konsumcyjnym dla Wiednia.

Wiedeń, 12 marca. *Wiener Ztg.* ogłasza nominacyę ks. Józefa Bielenina, suplenta, na nauczyciela religii przy seminaryum nauczycielskiem w Krakowie.

Wiedeń, 12 marca. (*Tel. pryw.*) *Vaterland* oświadcza, że dotychczas nie było żadnego powodu do jakichkolwiek rokowań Polaków z centrum co do sprawy szkolnej. Centrum pozostaje przy dotychczasowych zapatrywaniach.

Peszt, 12 marca. Słychać na pewno, iż nowy gabinet został utworzonym pod przewodnictwem hr. Szapary'ego, który oprócz prezydyum obejmuje także tekę spraw wewnętrznych. Hr. Andrzej Bethlen objął po hr. Szapary'm tekę rolnictwa; zresztą skład nowego gabinetu pozostał taki sam jak za p. Tiszy.

Peszt, 12 marca. *Pester Lloyd* dowiaduje się, iż Izba deputowanych zostanie jutro zawiadomioną urzędownie o dymisyi gabinetu Tiszy. Nowy gabinet przedstawi się obu Izbom sejmowym najpóźniej w poniedziałek.

Peszt, 12 marca. W toku wczorajszych obrad w Izbie magnatów nad budżetem oświadczył Antoni hr. Zichy, iż w obec przesilenia ministeryalnego nie może głosować za ustawą finansową. Na to odparł p. Tisza, iż gabinet nie podał się jeszcze do dymisyi, a więc nie ma przesilenia; mowca złożył zresztą takie samo oświadczenie, jak przed kilku dniami w Izbie deputowanych.

Izba przyjęła następnie bez zmiany cały budżet w dyskusyi ogólnej i szczegółowej.

Zagrzeb, 12 marca. Na wczorajszem posiedzeniu sejmu kroackiego opozycya opuściła demonstracyjnie salę obrad, a to pod pozorem, iż ban w swem przemówieniu obraził opozycyę. Prezydent oświadczył, iż niezauważał bynajmniej obrazy.

Zagrzeb, 12 marca. Opozycya postanowiła aż do dalszej uchwały nie brać udziału w rozprawach, ani też nie wnosić interpelacyj.

Berlin, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Wiadomości o przesileniu kanclerskiem najzupełniej są sprzeczne. Wczoraj ogłosiła *Schles. Ztg.*, że ks. Bismarck chce ustąpić; to samo powtarza dzisiaj rzekomo półoficyalna *Correspondenz*, podczas gdy *Nordd. Allg. Ztg.* przynosi artykuł, zawierający rodzaj *dementi*. Wczoraj miał cesarz Wilhelm półtoragodzinną konferencyę z księciem Bismarckiem.

Berlin, 12 marca. Na posiedzeniu sejmu pruskiego, w rozprawie nad działalnością komisyi kolonizacyjnej poznańskiej, przestrzegał poseł Szmula (ze Szląska) przed nienawistnem traktowaniem Polaków, którzy będą potrzebni w razie wojny z Rossyą. Szmula wyraził przekonanie, że prowincye Nadbałtyckie przyłączone zostaną kiedyś do Niemiec, a w takim razie Poznańskie tworzyć będzie dla Niemców rodzaj tylnej straży. (*Głosy protestu*).

Bukareszt, 12 marca. Na posiedzeniu Izby minister domen Pancescu i prezes ministrów Mano, odpowiadając na interpelacyę Paladi'ego, zaznaczyli solidarność gabinetu.

Wniosek żądający udzielenia nagany ministrowi domen odrzucono 73 głosami przeciw 52, zaś wniosek o orzeczenie cenzury upadł 78 głosami przeciw 51.

Dzienniki ogłaszają pismo szefa sztabu generalnego, zawierające stanowcze zaprzeczenie twierdzeń Panosa, dotyczących armii. Również minister wojny odpiera energicznie insynuacye Panosa.

Belgrad, 12 marca. Książę Neapolu przybył tutaj. Na życzenie księcia, nie było żadnego urzędowego powitania. Książę zamieszkał w pałacu posła włoskiego.

Sofia, 12 marca. Komunikat w *Agence Balcanique* przeczy stanowczo prawdziwości ogłoszonych w urzędowym serbskim dzienniku, rzekomych oświadczeń Mincewicza, złożonych Gruiczowi, dodając, że rząd bułgarski polecił pierwszemu zwrócić uwagę gabinetu serbskiego na niedokładności.

(Odnosi się to do komunikatu ogłoszonego w urzędowym dzienniku serbskim, wedle którego bułgarski agent dyplomatyczny w Belgradzie Mincewicz miał w obec ministra Gruicza wyrazić ubolewanie, iż agencya bułgarska zaopatrywała w pieniądze i paszport na podróż do Macedonii wychowańców instytutu naukowego św. Sawy w Belgradzie z poleceniem szerzenia w Macedonii propagandy bułgarskiej). *Przyp. Red.*

Sofia, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Wbrew dotychczasowym wieściom zdaje się rzeczą pewną, że proces Panicy rozpocznie się dopiero z końcem miesiąca. Dotychczasowy wynik śledztwa ma być nie tak sensacyjny, jak sądzono.

Rzym, 12 marca. Na wczorajszem posiedzeniu Izby powitano prezesa Biancheriego żywemi objawami przychylności. Biancheri zająwszy ponownie krzesło prezydyalne, podziękował Izbie za powtórnie okazaną sympatyę i uznanie.

Madryt, 12 marca. Anbasador Niemiec wręczył wczoraj ministrowi spraw zagranicznych urzędowe zaproszenie na konferencyę berlińską w sprawach robotniczych.

Lizbona, 12 marca. Dekretem rządu rozwiązana została rada municypalna i zamianowana komisya, która aż do wyboru nowej rady municypalnej zajmować się ma administracyą spraw miejskich. Wybory odbędą się aż po poprzedniej reformie reprezentacyj miejskich.

Lizbona, 12 marca. Podczas wprowadzenia nowej komisyi municypalnej w urzędowanie, próbował prezydent dotychczasowej rady municypalnej sprzeciwić się wykonaniu dekretu rządowego i oświadczył, że tylko przed siłą ustąpi. W chwili gdy prezydent i komitet wykonawczy opuścili ratusz, przyjęło ich pospólstwo aplauzem. Rząd zarządził środki w celu utrzymania porządku.

Bruksela, 12 marca. Komisya kongresu dla zapobieżenia niewolnictwu uchwaliła w drugiem czytaniu środki i sposoby, jakie mają być na morzu używane. Komisya obradowała nad środkami przeciw nadużywaniu flag państwowych i nad zapobieżeniem transportowaniu niewolników.

Londyn, 12go marca. W Izbie gmin podczas obrad nad referatem komisyi w sprawie parnellistów, odrzucono 321 głosami przeciw 259 poprawkę Caina, która domagała się nagany dla oskarżenia, opartego na sfałszowanych listach, poczem przyjęto wniosek Smitha.

Oporto, 12 marca. W skutek nieprzyjaznych Anglii manifestacyj tutejszych studentów, jął się rząd energicznych środków, ażeby zapobiedz powtórzeniu się tych manifestacyj.

Ateny, 12 marca. Wychodźcy kreteńscy rozwijają żywą działalność. Komitety oporu postanowiły dostarczyć im broni i amunicyi, w celu ułatwienia wtargnięcia do Krety. Zaprzeczają pogłoskom, jakoby mocarstwa wystosowały przedstawienia do rządu greckiego, z powodu zachowania się jego w obec agitacyi Kreteńczyków. Natomiast powszechnie kładą nacisk na to, że rząd grecki nie daje wychodźcom urzędownie żadnego poparcia, że jednak nie posiada żadnych środków, ażeby udaremnić inicyatywę osób prywatnych. Zresztą zastrzega sobie Grecya swobodę działania.

Zanzibar, 12 marca. Wissmann rozbił ostatni przez Banahera zgromadzony oddział zbrojny krajowców. Po stronie Niemców padł jeden europejczyk, zaś pięciu czarnych odniosło rany; po stronie przeciwnej 40 zabitych.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Kreckowiecki

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 11. marca 1890.

		płacą		żądaja	
		walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.		złr.	ct.	złr.	ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	195	—	198	—
Kol. lwow.-czer.-jas po 200 zł. wa.		231	—	234	50
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.		303	—	308	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.		—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.		101	50	102	40
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią		106	—	107	-
Banku kraj 4½ pr. wa. los. 51 l.	bez kupona bieżącego	98	55	99	55
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.		100	50	101	50
„ „ „ 4 pr. w. a.		97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.		100	50	101	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.		94	40	95	40
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52		99	65	100	65
„ „ „ 4 pr. „ „ 56		93	50	94	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		57	—	60	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi		47	—	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogół. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.		104	25	105	25
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.		91	75	92	75
Oblig. komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.		100	50	101	50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a I. emisyi					
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.		104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa.		97	25	98	25
5. Losy miasta Krakowa		23	—	25	—
„ „ Stanisławowa		—	—	36	—
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	52	5	62
Dukat cesarski		5	59	5	69
Nepoleondor		9	41	9	51
Półimperyał		9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny		1	32	1	42
„ „ papierowy		1	28½	1	30¼
100 marek niemieckich		**58**	**15**	**59**	**15**

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. marca 1890.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	87.95	88.15
luty-sierpień	87.90	88.10
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	88. –	88.20
kwiecień-październik	88.—	88.20
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	133.50	134 50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	140 —	141.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	143.75	144.50
„ „ 1864 po 100 złr.	177.—	177 50
„ „ 1864 po 50 złr.	177.—	177.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	151.60	152.20
Listy zast. domen. państw. po 120 zł 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	101.85	102.05
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	110.05	110.25
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.—	105.—
Galicyi	104.25	105.25
Niższej Austryi	109 50	110 —
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	88.30	88 90
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	161.25	161.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	314.50	315.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	580.—	585.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	305.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł	226.75	227.25
Bank austro-węgierski a 600 zł.	929.—	931.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	58 —	59.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	387.—	389.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2625.—	2630.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	195.75	196.25
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	**231.—**	**231.50**
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	223.50	224.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	130 50	131.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	193 50	194.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.50	101.50
„ „ „ premiowe po 3 pr.	108.25	108.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	98 50	99.20
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.80	—.—
„ „ „ „ po 5 pr.	100.50	101.5
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	100.5	101.50
Banku kraj 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98.75	99.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	100 25	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	106. —	106 50
Banku aust. węg. 4½ pr.	101.75	102.25
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.20	101.70
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	101.50	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	101.75	102.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100.20	100.90
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	102.25
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	99.80	100.40
dtto (Jarosław-Sokal)	99.50	100·—
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	81.80	82.40
z r. 1884	90.20	91.—
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	101.10	101.40
6. Losy.		
Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	185.50	186.50
Clarego po 40 zł. m. k.	57.—	58.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	135.—	136.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	**—.—**	**34.—**
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.50	23.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a	60.—	61.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	56.—	56.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	19.30	19.50
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.50	13.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.75	21.75
Salma po 40 zł. m. k.	60.50	61.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	62.—	62.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	34 —
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	145.—	149.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	72.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	40.75	41.75
Windischgratza po 20 zł. m. k.	53.50	54 50
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119 35	119.75
Paryż za 100 fr.	47.22 50	47.27.50

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.61.—	5.63.—
„ pełnej wagi	5.56.—	5.58.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.43.—	9.44.—
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 11. marca 1890.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	88	15
„ „ „ w srebrze	88	25
Renta w złocie	110	35
5 pr. austr. renta marcowa	102	20
Akcye banku austro-węgier.	930	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	315	75
Londyn	119	30
Napoleondor	9	43
Dukat cesarski men.	5	61½
100 marek niemieckich	58	32½

L. 10186 (1503 3—3)
W tnt Sądzie odbędzie się o godzinię 3 po południu w dniu 8 kwietnia 1890 tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 5 maja 1890 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 164 według wykazu hipot. 152 i 372 księgi gruntowej gminy katastr. Rzyszki, Jana Łozińskiego własnej na rzecz Hieronima Gołogórskiego pto. 200 zł. zpn.
Cena wywołania 2605 zł.
Wadyum 260 zł. 50 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Władysława Górkę.
Rawa, dnia 31 grudnia 1889.

L. 10640 (1305 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Nowym Sączu celem zaspokojenia sumy 849 złr. 25 ct. aw. zpn. gminy Trzetrzewiny własnej rozpisuje publiczną egzekucyjną licytacyjną sprzedaż a). realności w Trzetrzewinie położonej whl. 23 objętej Michała Jojczyka względnie tegoż masy spadkowej własnej, tudzież b). realności w Trzetrzewinie położonej whl. 27 objętej Józefa Lacha własnej w dwóch terminach a to na dzień 8 kwietnia i na dzień 12 maja 1890 każdym razem o godz. 10 rano w gmachu tutejszego Sądu.
Cena wywołania realności pod a). wymienionej 1941 zł. 50 ct.
Wadyum 195 zł.
Cena wywołania realności pod b). wymienionej 778 zł. 40 ct.
Wadyum 78 zł. wynoszą.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Barbacki w Nowym Sączu.
Nowy Sącz, 31 grudnia 1889.

L. 24752 (1073 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej kasy zaliczkowej gminy Sielec przeciw Maryi i Wasylowi Sowaźniakom o zapłacenie kwoty 177 zł. 6 ct. odbędzie się dnia 8 kwietnia 1890 i dnia 7 maja 1890 każdym razem o godzinie 10 rano w biorze sądowem nr. 18 przymusowa sprzedaż realności dłużnika w Sielcu położonej, wyk. hip. 63 tejże gminy objętej.
Cena wywołania, która jest także ceną szacunkową wynosi 360 zł.
Wadyum zaś 10 prc. tej ceny.
Na pierwszym terminie realność tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, na drugim zaś terminie i poniżej ceny wywołania sprzedaną będzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Niemczyński.
Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny można przejrzeć w registraturze.
Przemyśl, 20 grudnia 1889.

L. 14999 (1285 3—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Juliusza Neumana do masy konkursowej Karola Daniela Hechtera w kwocie 240 zł. i 600 zł. odbędzie się w tut Sądzie w dniach 10 kwietnia i 22 maja 1890 o godz. 9 rano egzekucyjna licyt. całej realności pod lwh. 102 w Szczakowej położonej masy konkurs. Karola Daniela Hechtera własnej.
Cena wywołania 9438 zł.
Wadyum 944 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Józef Kremer z substytucyą adw. dr. Antoniego Gaszyńskiego w Chrzanowie.
Chrzanów, 27 listopada 1889.

L. 27911 (1207 3—3)
C. k. Sąd krajowy Krakowski podaje do wiadomości, iż dnia 14 kwietnia 1890 i dnia 19 maja 1890 o godz 10 rano odbędzie się w tymże Sądzie w biurze nr. 4 przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę sumy hipotecznej 4000 zł. aw. ex majori 8000 zł. na hipotece realności Emanuela i Amelii Tillesów własnej lk. 129 dz. VI. w Krakowie położonej
Cenę wywołania stanowi wartość nominalna, poniżej której sprzedaż dopiero na drugim terminie nastąpić może.
Wadyum przez licytantów przed licytacyą złożyć się mające wynosi 400 zł aw.
Reszta warunków licytacyjnych przejrzaną być może w registraturze.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanawia się adw. dr. Staniszewskiego.
Kraków, dnia 20 grudnia 1889 r.

L. 31924 (1209 3—3)
W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Zygmunta Pruszyńskiego w kwocie 4000 zł. zpn. w dniu 14 kwietnia 1890 i 19 maja 1890 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. 25 dz. IV. w Krakowie położonej według lwh. 850 Konstantego hr. Reya własnej.
Cena wywołania wynosi 18317 zł. 80 ct. a. w.
Wadyum 1832 zł.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz wierzycieli, którzyby po dniu 18 grudnia 1889 na hipotekę realności tej weszli dalej wierzycieli, którymby czyto niniejsza, czyto późniejsze uchwały z jakiegobądź tytułu doręczone być nie mogły, dla Gołdy z Deichesów Zuckrowej, wreszcie tymczasowo dla przebywającego w Berlinie J. Goldmana i dla królewskiej kasy sądowej w Zielenzig w Prusach jest adw. dr. Smolarski, zastępcą adw. dr. Guńkiewicz.
Kraków, dnia 30 grudnia 1889.

L. 501 (881 3—3)
Sąd powiatowy Kęcki odbędzie na zaspokojenie pretensyi Bertholda Mellera od Pauliny 1 Bacowej 2 Kaweckiej w sumie 105 zł. 3 ct. wa. z pn., przypadającej, egzekucyjną sprzedaż realności nk. i lwh. 86 w Kętach położonej w budynku sądowym w dwóch terminach dnia 10go kwietnia 1890 i dnia 12 maja 1890 każdorazowo o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 1266 zł. 50 ct.
Wadyum 126 zł. 50 ct.
Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania do przeglądnięcia w ts. registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest notaryusz Sporn z Kęt, niewiadomej z miejsca pobytu Pauliny 2 Kaweckiej, Jan Kłosiński z Kęt.
Rzeczą tej egzekutki jest kuratorowi potrzebnych środków do obrony praw jej udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać, i Sąd tutejszy zawiadomić inaczej skutki zaniedbania sobie przypisać musi.
Kęty, 23 stycznia 1890.

L 1470 (1390 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 95 zł. z pn., odbędzie się na rzecz Tomasza Hyli w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 4 gm. kat. Kopytówka objętej, dłużnika Wojciecha Gabryły własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 14 kwietnia i 14 maja 1890 każdym razem o godz. 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k notaryusz pan Wiktor Jaworski w Kalwaryi.
Wadyum wynosi 112 zł. 80 ct. wa.
Kalwarya, dnia 16 lutego 1890.

L. 6114 (1320 3—3)
C. k. Sąd powiatowy Milówce ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jakóba Korna w kwocie 2000 zł. w. a. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedanym będzie dom. lk 45 w Soli ciała tabularnego nie stanowiący do dłużnika Samuela Nesselrotha należący, w dwóch terminach, a to 16 kwietnia i 30 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano w biórze c. k. Sędziego powiatowego w Milówce.
Cena wywołania 200 zł.
Wadyum 20 zł.
Milówka, dnia 6 stycznia 1890.

L. 11717 (1028 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 15 kwietnia i 16go maja 1890 o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności whl. 42 ks. gr. gm. Tonia objętej Macieja Pajdosa własnej na rzecz Abrahama Schenkera, celem zaspokojenia sumy 40 zł. 50 ct. wa. z pn.
Cena wywołania 65 zł.
Wadyum 6 zł. 50 ct.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych pan adwokat dr. Psarski w Dąbrowie
C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, dnia 9 stycznia 1890.

L. 28654 (1247 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości że w sprawie egzekucyjnej Chaima Titelbauma przeciw Wasylowi Zagulakowi po Jędrzeju o zapłacenie kwoty 22 zł., odbędzie się dnia 16 kwietnia 1890 i dnia 14 maja 1890 każdym razem o godzinie 10tej rano w biórze sąd. nr. 12 przymusowa sprzedaż realności dłużnika pod lk. 92 w Ostrowie położonej wyk. hih. l. 91 tejże gminy objętej.
Cena wywołania, która jest także ceną szacunkową, wynosi 162 zł.
Wadyum zaś 10 pr. tej ceny.
Na pierwszym terminie realność tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, na drugim zaś terminie i poniżej ceny wywołania za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Glanz.
Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny można przejrzeć w registraturze.
Przemyśl, dnia 10 stycznia 1890.

L. 6115 (1321 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jakóba Korna w kwocie 2000 zł. a. w. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność bez nk. w Rajczy położona, lwh. 428 ks. gr. dla gminy kat. Rajczy objęta, do dłużnika Samuela Nesselrotha należąca w dwóch terminach, a to dnia 16 kwietnia i 30 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano w biórze c. k. Sędziego powiatowego w Milówce.
Cena wywołania 6172 zł.
Wadyum 618 zł.
Milówka, dnia 6 stycznia 1890.

Z. 17936 (1498 2—3)
Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Brody in der Exekutionsangelegenheit der Hatscheiner Zucker-Spiritus-Press-Hefe-Fabrik der Brüder A. & H. May protokolirten Firma in Wein gegen Ignatz Zajączyński pto 300 fl. ö. W. S. NG. wird kundgemacht, dass am 16 April 1890 und am 23 Mai 1890 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im B. Nr. III. die exekutive öffentliche Feilbiethung der in der Grundbuchseinlage 1424 der Catastralgemeinde Brody enthaltenen, auf den Namen des Schuldners Ignatz Zajączyński einverleibten Realität zu Gunsten der Hatscheiner Zucker-Spiritus-Press-Hefe-Fabrik der Brüder A. & H. May protokolirten Firma in Wien stattfinden wird, mit dem dass am ersten Termine diese Realität nur um oder über den Ausrufungspreis am zweiten Termine auch unter denselben an den Mann gebracht werden wird.
Als Ausrufungspreis dient der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 2918 fl. ö. W., als Vadium dient 10 pr. desselben.
Der Grundbuchsauszug, der Sähtzungsakt und sämtliche Feilbithungsbedingungen liegen in der Registratur zur Einsicht.
Für die dem Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubiger Godel Kleiner sowie für sämmtliche Hypothekargläubiger welche nach dem Tage der 5 November 1889 als dem Tage der Ausfolgung des Grundbuchsauszuges auf des feilzubiethenden Realität ein Hypothekarrecht erworben haben, oder denen aus einem anderen Grunde die gerichtlichen Verordnungen nicht zugestellt werden konnten, wird ein Curator in Person des Dawid Byk in Brody bestellt.
Brody, den 30 Dezember 1889.

L. 4748 (1414 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Obertynie ogłasza, że w dniach 16 kwietnia 1890 i 16go maja 1890 zawsze o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym odbędzie się celem zaspokojenia sumy stowarzyszenia „Sparr und Credit verein" w Stanisławowie w kwocie 254 zł. 95 ct. w. a. z pn., publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 193 w Obertynie położonej w wykazie hipotecznym 93 księgi gruntowej Obertyńskiej na rzecz dłużnika Mechla Bergmama zaintabulowanej, a to na pierwszym terminie za cenę szacunkową na 650 zł. wa. ustanowioną, lub powyżej takowej, a na drugim także poniżej tej ceny.
Wadyum wynosi 65 zł. wa.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza pana Ambrosa w Obertynie.
Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w Sądzie tutejszym przejrzeć można.
Obertyn, dnia 19 października 1889.

L. 1388 (1423 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Józefa Selzera sumy 1500 zł. w. z pn., licytacyę realności Maryanny Witrykusz i spadkobierców Antoniego Witrykusza własnej, wyk. hip. l. 200 gminy Zamarstynów objętej na dzień 17go kwietnia 1890 i na dzień 19 maja 1890 zawsze o godz. 10 rano w biórze 3.
Cena wywołania 2249 zł.
Wadyum 225 zł.
Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za, lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.
Resztę warunków, protokół opisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.
Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Fedak.
Lwów, dnia 13 lutego 1890.

L. 724 (1548 3—3)
W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 28 marca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 30 kwietnia 1890 nawet poniżej ceny takowej, licytacya realności lk. 16 według wykazu hipotecznego nr. 60 ks. gr. gminy Siółko Bazylego Hońskiego własnej, na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 336 zł. 84 ct. z pn.
Cena wywołania 500 zł.
Wadyum 50 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Ignacego Przystalskiego w Kałuszu.
Wojnilów, 23 lutego 1890.

L. 31925 (1210 3—3)
W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Zygmunta Pruszyńskiego w kwocie 4000 zł. w. a. z pn., i uprzyw. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 20421 zł. 23 ct. z pn., w dniu 15 kwietnia 1890 i 20go maja 1890 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. 25 dz. IV. w Krakowie położonej, według l. w. h. 678 włosnaść Gustawa Adolfa 2 im. Pietscha stanowiącej.
Cena wywołania wynosi 69.584 zł. 20 ct. w walucie austr.
Wadyum 6958 zł. 42 ct.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli, oraz wierzycieli, którzyby po dniu 18 grudnia 1889 na hipotekę realności tej weszli dalej wierzycieli, którymby czyto niniejsza, czyto późniejsze uchwały z jakiegobądź tytułu doręczone być nie mogły dla Gołdy z Deichesów Zuckrowej, wreszcie tymczasowo dla przebywających w Berlinie J. Goldmanna i dla królewskiej kasy sądowej w Zielencig w Prusach jest adw. dr. Ichheiser zastępcą adw. dr. Eibenschütz.
Kraków, dnia 30 grudnia 1889.

L. 572 (1432 3—3)
C. Sąd obwodowy w Jaśle podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności hipotecznej Bronisławy Dukiet względnie jej prawonabywcy dr. Romana Adamskiego w kwocie 200 zł. w. a. z pn., odbędzie się dnia 16 kwietnia i 21 maja 1890 każdym razem o godzinie 10 z rana w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż sum hipotecznych 330 zł., 105 zł., 120 zł. i 9500 zł. w pozycyi 14 karty C. majętności Dobrzechówka ad Różanka, na rzecz dłużniczki Antoniny Dembińskiej zaintabulowanych.
Cena wywołania 10055 zł.
Wadyum 1000 zł. wa.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony adwokat dr. Chwalibóg ze substytucyą adwokata dr. Gaszyńskiego. Jasło, 22 lutego 1890.

L. 3251 (1536 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 580 zł. wa. i t. d. dla przeprowadzonej uchwałą z dnia 24 października 1889 l. 16837 relicytacyi dóbr Pleśna Eisenbachowska i Rychwałd wykazami hip. l. 113, 819 ks. gr. dóbr tabul. objętych w powiecie tarnowskim położonych Adama Dębickiego własnych ponowny termin na dzień 11 kwietnia 1890 o godz. 10 przed południem wyznaczonym został.
Cenę wywołania stanowić będzie kwota 41080 zł. wa. za którą dobra te Władysław Kozarski na publicznej licytacyi nabył.
Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 3387 zł. wa.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu obwodowego.
O rozpisaniu tej relicytacyi zawiadamiamy obydwie strony, c. k. główny Urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, wierzycieli hipotecznych a w szczególności niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mająca z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego już kuratora w osobie adwokata dr. Goldhammera z substytucyą adw. Brzeskiego.
Tarnów, dnia 27 lutego 1890 r.

L. 468 (1499 3—3)
Sąd powiatowy Kęcki przeprowadzi egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 239 w Osieku lwh. 239 Józefa Klęczara własnej na pokrycie pretensyi Teresy Matuszewskiej w sumie 45 zł. z pn., w Sądzie w dwóch terminach w dniach 14 maja i 17 czerwca 1890 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 358 zł.
Wadyum 35 zł.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono Juliana Sporna c. k. notaryusza w Kętach.
Kęty, 15 lutego 1890.

L. 20327 (1445 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Zofii Hornstein przeciw Perli Schapira przez kuratora dr. Grossa zastępowanemu o 650 zł. wa. z pn., zawiadamia, iż na rzecz Zofii Hornstein, przymusowa publiczna licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. 186 księgi gruntowej gminy katastralnej Stare Brody objętego na imię Perli Schapira i Wolfa Schapiry wpisanego przeprowadzoną zostanie na dniu 16 kwietnia 1890 i na dniu 27 maja 1890 każdego razu o 10 godzinie rano w B. nr. III. z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim zaś terminie także poniżej ceny wywołania, jednak z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 D. u. p. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa realności w sumie 1487 zł. 80 ct.

Zakład wynosi 10 prc takowej.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i reszta warunków licytacyi przejrzane być mogą w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych którzyby na sprzedać się mającej realności po dniu 13 czerwca 1887 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego jakie prawa hipoteki nabyli, lub którymby do jakiegokolwiek powodu uchwały sądowe doręczone być nie mogły mianuje się kuratorem Karola Babla w Brodach.

Brody, dnia 31 grudnia 1889.

L. 8414 (1547 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Szulima Grossa w kwocie 32 zł. ex majori 50 zł. z pn., odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod nr. 62 w Tyczynie położonej wyk. hip. l. 25 ks. gł. gminy kat Tyczyn objętej na imię Michała i Antoniny małż. Ostafilów po połowie zaintabulowanej w dniach 16 kwietnia i 28 maja 1890 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 780 zł.

Wadyum 78 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, 10 lutego 1890.

L. 5325 (1553 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Pawłowi Dochwatowi, synowi Mykiety, Maryi z Dochwatów Kowalowej i Wasylowi Sywulskiamu o zapłacenie kwoty 300 zł. wa. z pn., przedsięweźmie ponownie przymusową publiczną sprzedaż realności wyk. hip. l. 66 i 282 ksiąg gruntowych gminy kat. Burkanów objętych, Pawła Dochwata syna Mykiety, Maryi z Dochwatów Kowalskiej i Wasyla Sywulskiego własnych w dniach 24 maja i 28 czerwca 1890 każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 700 zł. wa.

Wadyum 70 zł. wa.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego

Wiśniowczyk, dnia 6 lutego 1890.

L. 8551 (1597 1—3)

Ogłasza się, że w sprawie egzekucyjnej kasy oszczędności tarnowskiej przeciw Nathanowi Galicerowi o 40 zł. z pn., przedsięwziętą zostanie na dniu 27 marca i 24 kwietnia 1890 każdym razem o godz. 10tej rano w budynku sądowym egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 647 ks. gr. Mielec Nathana Galicera własnej z tem, że na pierwszym tylko powyżej, a na drugim nawet niżej ceny szacunkowej realność sprzedaną być może.

Cena szacunkowa wynosi 7554 zł., a wadyum 755 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adwokata w Mielcu dr. Brandta.

Bliższe warunki i protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tutejszo sądowej.

C. k. Sąd powiatowy

Mielec, 6 stycznia 1890.

L. 14281 (1543 1—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Chrzanowie do Jana Krupy syna Jana w kwocie 130 zł. z pn., odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 17 kwietnia i 29 maja 1890 o godz. 9 rano, egzekucyjna licytacya całej realności pod l. w. h. 214 w Kwaczale położonej, Jana Krupy syna Jana własnej.

Cena wywołania 1215 zł.

Wadyum 121 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Józef Kremer w Chrzanowie z substytucyą adw. dr. Antoniego Gaszyńskiego w Chrzanowie.

Chrzanów, 8 listopada 1889.

L. 8030 (1603 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Żurawnie odbędzie się o godzinie 10 przed południem dnia 27 marca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24 kwietnia 1890 i poniżej takowej licytacya realności pod lk. 71 sub. rep. 57 w Lubszy położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej Iwana Łyzaka a względnie tegoż masy spadkowej własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie o zapłacenie jednej raty 27 zł. 70 ct. i reszty kapitału 412 zł. 22 ct.

Cena wywołania 600 zł. wa.

Wadyum 60 zł. wa.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowionym jest kurator pan Jan Ludkiewicz c. k. notaryusz w Żurawnie.

C. k. Sąd powiatowy

Żurawno, dnia 8 stycznia 1890.

L. 12501 (1568 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż celem zniesienia spółwłasności realności whl. 18 gm. kat. Suchy grunt objętej, Apolonii Żurek w 6/128, Józefa Żurka w 29/128, Maryanny Zawadziny w 29/128, Tomasza Żurka do 32/128 i Anny Żurkowej w 32/128 częściach własnej, odbędzie się 17 kwietnia 1890 roku i dnia 28 maja 1890 roku o godzinie 10tej rano, publiczna sprzedaż takowej na rzecz Maryanny Zawadziny.

Cea wywołania 1395 zł. 81 ct.

Wadyum 139 zł. wa.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. dr. Psarski adwokat w Dąbrowie

C. k. Sąd powiatowy

Dąbrowa, 31 grudnia 1889 roku.

L. 16494 (1614 1—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych w latach 1890, 1891 i 1892 na gościńcach państwowych w okręgu budowniczym Krakowskim odbędzie się 21 marca 1890 w c. k. Starostwie w Krakowie licytacya ofertowa

Cena fiskalna robót na rok 1890 przypadających wynosi:

w sekcyi drogowej	Wielickiej	5407 zł. 48 ct.
„ „ „	Podgórskiej	1898 „ 20 ct.
„ „ „	Zatorskiej	1833 „ 87 ct.
	Razem	9139 zł. 55 ct.

Oferty mogą być wnoszone na każdą sekcyę osobno, na kilka, albo też na wszystkie sekcye razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie kilka sekcyi drogowych, podać należy zaofiarowanie dla każdej sekcyi osobno, albowiem zatwierdzenie nastąpi w każdym razie tylko według pojedyńczych sekcyj.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa, jako to: wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany, ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty ostemplowane marką na 50 ct. i zaopatrzone w wadyum wynoszące 5 prc. sumy fiskalnej, z wyrażeniem cen ofiarowanych cyframi i literami.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7 marca 1890.

L. 15700 (1545 1—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Berischa Kleina z Chrzanowa do Maryanny z Górskich Strzemeckiej w kwocie 550 zł. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 17 kwietnia i 29 maja 1890 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya połowy realności pod lwh. 272 w Chrzanowie położonej Maryanny z Górskich Strzemeckiej własnej.

Cena wywołania 643 zł.

Wadyum 65 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Józef Kremer w Chrzanowie z substytucyą adw. dr. Antoniego Gaszyńskiego w Chrzanowie.

Chrzanów, 3 grudnia 1889.

L. 852 (1429 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia resztującej wierzytelności w kwocie 1793 zł. 71 ct. wa. z pn., na rzecz c. k. uprzyw galic. akc. banku hipotecznego odbędzie się dnia 17 kwietnia 1890 o godzinie 10 przed południem w biórze nr. 15 egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczki Cipy Zuckerkandel w Tarnopolu pod l. 1926 położonej.

Cena wywołania wynosi 5000 zł. aw.

Wadyum 250 zł.

Sprzedaż nastąpi na powyższym terminie także niżej ceny wywołania za jakąkolwiek bądź cenę.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych, został ustanowiony adwokat dr. Horowitz, a adwokat dr. Axelrad zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 25 stycznia 1890.

L. 4079 (1469 1—3)

Dnia 17 kwietnia i 8 maja 1890 zawsze o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Franciszka Lipińskiego w Stradczu l. wyk. hipot. 66 na rzecz Cypry Richter pto 703 zł. z pn.

Cena wywołania 572 zł.

Wadyum 58 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. kancelaryi.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych Włodzimierz Wiczyński z Janowa.

C. k. Sąd powiatowy

Janów, dnia 30 września 1889.

L. 16670 (1544 1—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Krzeszowicach do Józefa Jana 2 im. Marmulewicza w kwocie 51 zł. 2 ct., odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 17 kwietnia i 29 maja 1890 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya całej realności pod lwh. 835 w Chrzanowie położonej, Józefa Jana Marmulewicza własnej.

Cena wywołania 455 zł. 50 ct.

Wadyum 46 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Zygmunt Keppler w Chrzanowie z substytucyą adw. dr. Józefa Kremera w Chrzanowie.

Chrzanów, dnia 28 grudnia 1889.

L. 9326 (907 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności pożyczkowej kasy powiatu Wielickiego pko Erazmowi Pietrasowi w kwocie 75 zł. w dniu 17 kwietnia 1890 i w dniu 17go maja 1890 w Sądzie o godzinie 9 rano, realność pod lk 20 w Sierczy przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 943 zł.

Zakład 95 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacunkowy i resztę warunków licytacyi przeglądnąć wolno w registraturze Sądu.

O tem zawiadamia Sąd interesowanych tych, którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 30 października 1889 do hipoteki weszli do rąk kuratora notaryusza Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

C. k. Sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 26 stycznia 1890.

L. 1604 (1052 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ogłasza, że przeprowadzi przymusową publiczną sprzedaż realności lk. 535 w Rohatynie wedle wykazu hipotecznego nr. 750 tejżegminy dłużnika Leiby Weidmana względnie jego spadkobierców Altera i Majera Weidman i Heleny Weidman zam. Ostern własnej na zaspokojenie wierzytelności w kwocie 34 zł. 50 ct. dnia 17go kwietnia 1890 i dnia 23go maja 1890 o godzinie 10 rano, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 1500 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 150 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, akt ocenienia można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz z Rohatyna.

Rohatyn, dnia 3 lutego 1890.

L. 4280 (1296 1—5)

W tutejszym Sądzie odbędzie się dnia 17 kwietnia 1890 o godzinie 10tej rano nawet poniżej ceny szacunkowej licytacya połowy realności l. 141 w Podkamieniu według wyk. hip. 378 księgi gruntowej dla gminy Podkamień Katarzyny Rostockiej własnej, na rzecz Mojżesza Mühlraum pto 27 zł. z pn

Cena wywołania 120 zł.

Wadyum 12 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem pana Bronisława Malkowskiego z Załoziec.

C. k. Sąd powiatowy

Załośce, dnia 31 grudnia 1889.

L. 729 (1542 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie przeciw Nathanowi Herszowi dw. im. Drillich, Lifsche Drillich i Naftalemu Gottliebowi o resztę pretensyi w sumie 914 zł. 81 ct. wa. z pn., zawiadamia, iż dnia 16go kwietnia 1890 i dnia 16 maja 1890 każdym razem o 10 godzinie rano w biurze nr. III. odbędzie się na rzecz c. k. uprzyw. gal. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie przymusowa publiczna licytacya realności wyk. hip. 268 księgi gruntowej gminy katastralnej Brody objętej, do której prawo własności na imię Nathana Herscha dw. im. Drillicha i Lifschy Drillich wpisane, a na rzecz Naftalego Gottlieba zaprenotowane jest, z tem, iż na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania, a na drugim zaś terminie także poniżej ceny wywołania, jednak nie niżej jednej trzeciej części takowej, najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki w sumie 5898 zł. wa. przyjęta, zakład zaś wynosi 590 zł. wa.

Wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności sprzedać się mającej realności, tudzież reszta warunków licytacyi mogą być przejrzane w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby na sprzedać się mającej realności po dniu 19 lutego 1889 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego, jakie prawa hipoteki nabyli, lub którymby dla innego jakiegokolwiek powodu uchwały sądowe w tej sprawie doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem Dawida Byka w Brodach.

Brody, dnia 25 stycznia 1890.

L 2154 (1573 2—3)

S p r o s t o w a n i e.

Tutejszo sądowy edykt z dnia 11 lutego 1890 l. 239 dotyczący sprzedaży realności Izaaka Leiby Greifa w Oleszycach na rzecz Banku hipotecznego we Lwowie prostuje się w ten sposób, że sprzedaż dozwolona jest celem ściągnienia kwoty 54 zł. 60 ct. wa. z pn., a nie kwoty 154 zł. wal. austr. z pn.

C. k. Sąd powiatowy

Lubaczów, 8 marca 1890.

Kuratele.

L. 7707 1496 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie podaje do publicznej wiadomości, że Eeśka Bogusz z Zaryczy została uznaną umysłowo chorą.

Kuratorem ustanawia się Wawrzyńca Stec z Zaryczy.

Brzozów, 16 grudnia 1889.

L. 864 (1537 3—3)

Wojciech Lisowski i Piotr Lisowski z Karwodrzy, uznani zostali za przygłupkowatych dla Wojciecha Lisowskiego ustanowiono kuratorem Wojciecha Kwiatka dla Piotra Lisowskiego Józefa Krzemienia.

Tuchów, dnia 21 lutego 1890.

L. 6637 (1527 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu ogłasza, że Wojciech Widuch z Gilowic uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 14 grudnia 1889 l. 7268 marnotrawnym tznany został i ze kuratorem dla niego Józefa Gawrona z Gilowic ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, dnia 20 lutego 1890.

L. 3477 (1541 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że równocześnie zniósł kuratelę nad Ignacym Strzelczyńskim, egzekutorem podatkowym w Rohatynie z powodu jego choroby umysłowej uchwałą z dnia 16 czerwca 1877 l. 7028 orzeczoną.

C. k. Sąd powiatowy

Buczacz, 5 marca 1890.

L. 1435 (1554 2—3)

Michał Marchewka z Gorzyc uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiono Marcina Marchewkę.

C. k. Sąd powiatowy.

Zmigród, 6 marca 1890.

L. 9607 (1574 2—3)

Josel Ostrygier z Puźnik umysłowo niedołężnym uznany, a kuratorem Chaim Hersch Falik ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Manasterzyska, dnia 27 grudnia 1889.

L. 9417 (1590 1—3)

C. k. Sąd obwodowy ogłasza, iż nad małoletnim Janem Długoszewskim właścicielem realności w Nowym Sączu, byłym expedytorem pocztowym we Lwowie z powodu lekkomyślnego i marnotrawnego życia władza opiekuńcza na czas nieograniczony została przedłużoną.

Nowy Sącz, 1 marca 1890.

Konkursa.

L. 245 (1485 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad osobnych nauczycieli religii, wyznania rzymsko katolickiego.

1) w szkole wydziałowej żeńskiej z roczną płacą 900 zł.

2) w IX szkole pospolitej żeńskiej z roczną płacą 800 zł.

3) w X szkole pospolitej żeńskiej z roczną płacą 800 zł.

4) XIII szkole pospolitej żeńskiej z roczną płacą 800 zł.

5) w XIV szkole pospolitej żeńskiej z roczną płacą 800 zł.

Rzeczeni nauczyciele religii są obowiązani do udzielania nauki religii w tygodniowej liczbie godzin oznaczonej §. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 1889 (dz. ust. kr. nr. 71) a w szczególności:

Nauczyciel religii szkoły wydziałowej będzie udzielał nauki religii: a) w szkole wydziałowej b) w VI szkole pospolitej żeńskiej ne Kazimierzu, — i c) w XII szkole posp. żeń. na Dajworze.

Nauczyciel religii IX szkoły, będzie udzielał nauki religii: a) w IX szkole pospolitej żeńskiej, b) w IV szkole pospolitej mę skiej, i c) w I szkole pospolitej męskiej.

Nauczyciel religii X szkoły będzie udzielał nauki: a) X szkole pospolitej żeńskiej, b) w II szkole pospolitej męskiej i c) w VIII szkole pospolitej męskiej.

Nauczyciel religii XIII szkoły, będzie udzielał nauki: a) w XIII posp. żeńskiej, b) w VI. szkole posp. męskiej i c)' w V szkole posp. męskiej.

Nauczyciel religii XIV szkoły będzie udzielał nauki: a) w XIV szkole posp. żeńskiej, b) w III szkole pospolitej męskiej i c) w XI szkole pospolitej męskiej.

Wszystkich tych nauczycieli religii mianuje Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa i do nich mieć będą zastosowanie wszytskie przepisy odnoszące się do nauczycieli świeckich a więc i postanowienie ustawy krajowej z dnia 1 stycznia 1889 (dz. ust. kr. l. 16.)

Posady osobnego nauczyciela religii nie można piastować równocześnie z posadą duszpasterską.

Kanonicznie ordynowani swieccy lub zakonni kapłani ubiegający się o którąkolwiek posadę, mają wnosić podania za pośrednictwem swej duchownej władzy przełożonej, do podpisanej Rady szkolnej okręgowej najdalej do 4 kwietnia br.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej.
W Krakowie, dnia 21 lutego 1890.

L. 182 (1490 3—3)

Niniejszem rozpisuje się konkurs na posadę nauczyciela religii przy tutejszej 6 klasowej szkole żeńskiej z płacą 600 zł. i 10 prc. dodatkiem na pomieszkanie a obowiązkiem udzielania takża religii w 5 klasowej szkole męskiej razem liczbie 18 godzin nauki i 2 exort w tygodniu.

Kompetenci należycie ukwalifikowani mają wnieść swe udokumentowane podania z wykazem poprzedniej służby za pośrednictwem swych przełożonych władz do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Nowym Sączu w 6 tygodniach licząc od pierwszego ogłoszenia konkursu w „Gazecie Lwowskiej".

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.
Nowy Sącz, dnia 28 lutego 1890.
Przewodniczący c. k. Starosta.

L. 3749 (1505 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela w c. k. gimnazyum w Rzeszowie z kwalifikacyą do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu głównego a filologii klasycznej jako przedmiotu ubocznego.

Do tej posady jest przywiązana płaca etatowa z dodatkami pięcioletnimi i dodatkiem aktywalnym w myśl ustaw z dnia 9 kwietnia 1870 r. (: dz. up. nr. 46 :) i 15 kwietnia 1873 r. (: dz. up. nr. 48 :).

Kondydaci, ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta, w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca marca 1890.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, 3 marca 1890,

L. 141 (1507 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

A. Celem stałego obsadzenia.

I. W IV. klasowej szkole etatowej w Wojniczu, starszego nauczyciela z roczną płacą 450 zł. i 45 zł. dodatku na mieszkanie, posada młodszego nauczyciela z roczną płacą 270 zł. i 27 zł. dodatku na mieszkanie.

II. W III. klasowych szkołach etatowych a) w Borzęcinie dwie posady młodszych nauczycieli z roczną płacą po 240 zł. b) w Szczurowy posada młodszego nauczyciela z roczną płacą 240 zł.

III. W II. klasowych szkołach etatowych w Czechowie, w Jadownikach podgórnych, w Okocimie i w Radłowie posady młodszych nauczycieli z roczną płacą po 200 zł. a prócz tego w Czechowie 20 zł. dodatku na mieszkanie.

IV. W I. klasowych szkołach etatowych: w Bogumiłowcach Filipowicach i Maszkienicach z roczną płacą po 300 zł. i z wolnem mieszkaniem.

V. W I klasowych szkołach filialnych: w Łoponiu, Wojasłowy i Biskupicach radłowskich z roczną płacą po 250 zł. i z wolnem mieszkaniem.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o jednę z tych posad winni wnieść podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną i w wykaz służbowy za pośrednictwem przełożonej władzy po koniec marca 1890.

B. Celem prowizorycznego obsadzenia.

1) w IV. klasowej szkole etatowej w Zakliczynie posada nadetatowa z roczna płacą 200 zł. i 20 zł. dodatku na pomieszkanie.

2) w II. klasowej szkole etatowej w Czechowie posada nadetatowa z roczną płacą 200 zł. 20 zł. i dodatku na pomieszkanie.

3) w I. klasowych szkołach etatowych w Bielczy, Dembnie, Jasieniu, Tymowy posady nadetatowe z roczną płacą po 200 zł.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający cy się o jednę z posad prowizorycznych winni wnieść bezwłocznie należycie udokumentowane podania za pośrednictwem swej władzy przełożonej

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
W Brzesku, dnia 2 marca 1890.
C. k. Starosta Przewodniczący.

L. 271 (1486 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich religii mojżeszowej:

1) w szkole Wydziałowej żeńskiej z płacą 900 złr.

2) w V. szkole pospolitej męskiej na Kazimierzu z płacą 800 złr.

3) w VI. szkole pospolitej żeńskiej na Kazimierzu z płacą 800 złr.

4) w XI. szkole pospolitej męskiej na Dajworze z płacą 800 złr.

5) w XII. szkole pospolitej żeńskiej na Dajworze z płacą 800 złr.

Rzeczeni nauczyciela religii są obowiązani do udzielania nauki religii w tygodniowej liczbie godzin oznaczonej §. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 1889 (Dz. ust kr. N. 71) a wszczególności:

Nauczyciel religii mojżeszowej szkoły Wydziałowej, będzie udzielał nauki a) w szkole Wydziałowej, b) w IX. szkole pospolitej żeńskiej, c) w IX. szkole pospolitej męskiej.

Nauczyciel religii mojżeszowej V. szkoły, będzie udzielał nauki: a) w V szkole pospolitej i b) w XIV. szkole pospolitej żeńskiej.

Nauczyciel religii mojżeszowej VI. szkoły, będzie udzielał nauki, a) w VI. szkole posp. żeńskiej, b) w V. szkole posp. męskiej.

Nauczyciel religii XI. szkoły, będzie udzielał nauki religii, a) w XI. szkole posp. męskiej i b) w III. szkole posp. męskiej.

Nauczyciel religii XII. szkoły. będzie udzielał nauki religii, a) w XII. szkole posp. żeńskiej, b) w XIV. szkole posp. żeńskiej i c) w XI. szkole posp męskiej.

Do rzeczonych nauczycieli religii mojżeszowej, których mianuje Wysoka ck. Rada szkolna krajowa stósują się wszystkie przepisy odnoszące się do nauczycieli świeckich, a więc i postanowienia ustawy krajowej z dnia 1 stycznia 1889 (Dz. us. kraj N. 16.

Kandydaci ubiegający się o którąkolwiek posadę winni się wykazać, że ukoń czyli szkołę rabinów i złożyli egzamin na rabina z dobrym postępem, lub że mają kwalifikacyą na nauczycieli szkół ludowych a posiadają kwalifikacyą przepisana do udzielania nauki religii.

Podania wnosić należy za pośrednictwem swej władzy duchownej przełożonej do podpisanej Rady szkolnej okręgowej, najdalej do 4 kwietnia.

Z c. k. Rady szkolnej okęgowej miejskiej
W Krakowie, dnia 21 lutego 1890.

L. 208 (1514 3—3)

Celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich rozpisuje c. k. okręgowa Rada szkolna niniejszem konkurs z terminem do końca kwietnia 1890.

a) Przy szkołach jednoetatowych w Buchowicach, w Makuniowie, Kalnikowie, Małnowskiej woli, i Dydiatyczach z roczna płacą 300 złr. i wolnem pomieszkaniem.

We wszystkich tych szkołach jest język wykładowy ruski.

b) Przy szkołach filialnych w Tamanowicach z językiem wykładowym polskim Hańkowicach, Szeszerowicach, Chorośnicy, i Ostrożcu z językiem wykładowym ruskim z płacą roczną 250 złr. i wolnem mieszkaniem.

Kompetenci winni wnieść należycie udokumentowane podania z wykazem służby i tabelę kwalifikacyjną za pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej ck. okręgowej Rady szkolnej w powyższym terminie.

Podania spóźnione, lub należycie nieudokumentowane nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
Mościska, dnia 20 lutego 1890.
Przewodniczący ck. Starosta.

L. 544 1517 2 3)

Celem stałego obsadzenia nowo systemizowanych posad osobnych nauczycieli religii w tutejszym okręgu szkolnym, ogłasza się niniejszem konkurs na następujące posady.

1. Na posadę nauczyciela religii obrządku rzymsko katol. w szkole wydziałowej w Sokalu z płacą roczną 700 zł. i prawem do dodatków pięcioletnich.

2. Na posadę nauczyciela religii obrządku grecko katol. w szkole wydziałowej w Sokalu z płacą 700 zł. zł. i prawem do dodatków pięcioletnich.

Obowiązkiem księży katechetów będzie udzielanie nauki religii w szkole wydziałowej, w szkole żeńskiej IV klasowej i mieszanej dwuklasowej w Sokalu i odbywanie 2 ekshort tygodniowo

Kandydaci, ubiegający się o powyższe posady, którzy w razie otrzymania takowej obowiązków przy parafii pełnić nie moga mają wnieść należycie udokumentowane podania za pośrednictwem swych Władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej a to najdalej do 15 kwietnia 1890.

O powyższe posady ubiegać się mogą tylko kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Sokal, dnia 1 marca 1890.

L. 262 (1583 2—3)

Przy c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie, jest do obsadzenia prowizorycznie niesystemizowana posada strażnika cywilno-policyjnego, z płacą rocznych 360 zł. i dodatkiem aktywalnym 90 zł. aw.

Ubiegający się o tę posadę, dla której w myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 zastrzeżone jest pierwszeństwo wysłużonym podoficerom przed innymi kompetentami, mają wnieść swe podania, jeżeli nię są w stosunku służbowym, bezpośrednio, w przeciwnym zaś razie za pośrednictwem swej przełożonej władzy do Prezydyum c. k Dyrekcyi policyi we Lwowie najpóźniej do dnia 25 kwietnia 1890.

Kandydaci mają załączyć do podania:

Swiadectwo moralności, świadectwo fizycznego uzdolnienia wydane przez lekarza rządowego, wreszcie dowody znajomości języków: polskiego ruskiego i niemieckiego.

Wysłużeni wojskowi winni dołączyć certyfikat, swierdzający ich uprawnienie do ubiegania się o wspomnioną posadę.

Lwów, dnia 8 marca 1890.
C. k. Radca Rządu i Dyr ktor Policyi:
Krzaczkowski m. p.

L 563 (1564 2—3)

Celem obsadzenia posady dozorcy więźni porzy c. k. Sądzie obwodowym w Nowym Sączu z płacą 300 zł. rocznie, dodatkiem aktywalnym 25 prc. i prawem pobierania munduru rozpisuje się konkurs do dnia 7 kwietnia 1890.

Ubiegający się o tę posadę dla wojskowych zastrzeżoną, mają wnieść swoje podania w zakreślonym terminie do Prezydyum Sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 7 marca 1890.

L. 162 (1533 2—3)

Konkurs na posady nauczycielskie w okręgu szkolnym Cieszanowskim stale obsadzić się mające.

a) na posadę starszej nauczycielki względnie nauczyciela przy III. klasowej szkole mięszanej w Cieszanowie z roczną płacą 450 złr. i 10pr. dodatkiem na pomieszkanie.

b) na posadę młodszego nauczyciela przy 2 klasowej szkole w Narolu z płacą 300 złz. i 10pr. na mieszkanie.

c) przy szkołach etatowych jednoklasowych w Bruśnie starem, Gorajcu, Kobylnicy wołoskiej, Krowicy hołodowskiej, Lipowcu i Opace z płacą 300 złr. i wolnem pomieszkaniem.

d) przy szkołach filialnych z płacą 250 złr. i wolnem pomieszkaniem w Bihalach, Futorach, Podemszczyźnie i Suchej woli.

W szkołach pod a, b, język wykładowy jest polski, we wszystkich innych ruski.

Podania należycie udokumentowane z dokładnym wykazem lat służby, tabelą kwalifikacyjną, ewentnalnie dekretem wymiaru emerytalnego należy wnosić za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręg. w Cieszanowie najpóźniej do 15 kwietnia b, r.

Podania uieudokumentowane lub wniesione po terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
w Cieszanowie, d. 28 lutego 1890.

L. 295 (1552 2—3)

W myśl rozporządzenia wysokiej c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 11 lutego 1890 l. 2646 ogłasza się niniejszem konkurs na posadę rzeczewistego nauczyciela religii rz. kat. i grecko-katolickiej przy szkole sześcioklasowej żeńskiej w połączeniu ze szkołą czteroklasową męską i trzyklasową mięszaną na przedmieściu zadwórniańskiem w Drohobyczu z płacą po 650 złr. i dodatkiem na pomieszkanie w kwocie po 65 zł. aw. z prawem do dodatków pięcioletnich i do emerytury.

Przyczem zauważa się że posady osobnego nauczyciela religii nie można równocześnie piastować z posadą duszpasterską i że nauczycielami religii katolickiej mogą być tylko kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani.

Kandydaci ubiegający się o powyższe posady winni wnieść należycie udokumentowane podania za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Drohobyczu najpóźniej do 12 kwietnia 1890.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
Drohobycz, dnia 1 marca 1890.

L 23 (1549 2—3)

Sąd powiatowy Żydaczów poszukuje dyetaryusza z szybkiem czytelnem pismem ze służbą sądową obznajomionego. Wynagrodzenie miesięczne 25 zł. Zgłoszenia przy dołączeniuostatniego świadectwa.

Zydaczów, dnia 7 marca 1890.

L. 318 (1585 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady osobnych nauczycieli religii:

A). r. k. religii przy II-giej pospolitej 4 klas. szkole męskiej w Samborze z płacą 650 zł. i obowiązkiem udzielania nauki religii a) w II-giej 4 klas. szkole męskiej w Samborze tygodniowo 10 godzin i b). dwóch 2 klas. szkołach na przedmieściach w Dolnej i Powodowej tygodniowo 12 godzin i c). odbywania tygodniowo 1 exhorty.

B). gr. k. religii przy 7 klas. szkole pospolitej żeńskiej w Samborze z płacą 600 zł. i obowiązkiem udzielania nauki religii a). w 7 klas. szkole żenskiej tygodniowo 13 godzin b). w I szej 4 klas. szkole męskiej w Samborze tygodniowo 10 i c). odbywania 2 exhort w tygodniu.

C). gr. kat. religii przy II. giej 4 klas. szkole pospolitej męskiej w Samborze z płacą 650 zł. i obowiązkiem udzielania nauki a). w II. 4 klas. szkole męskiej tygodniowo 10 godzin b). w 2 klas. na przedmieściu Dólnia tygodniowo 6 godzin i c). odbywania 2 exhort.

D). izraelickiej religii przy 7 klas. szkole pospolitej żeńskiej w Samborze z płacą 600 zł. i z obowiązkiem udzielania nauki religii a). w 7 klas. żeńskiej tygodniowo 12 godzin i b) w dwóch 4 klas. szkołach męskich tygodniowo po 10 godzin.

Do wszystkich powyższych posad przywiązane są dodatki pięcioletnie po 50 zł. i 10 prc. na mieszkanie.

O posady nauczycieli rzym kat. i gr. kat. religii mogą kompetować tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni zaś o posadę nauczyciela izraelickiej religii tylko osoby, które ukończyły szkołę rabinów i złożyły egzamin na rabina z dobrym postępem, lub też mający kwalifikacyę na nauczycieli szkół ludowych i posiadający kwalifikacyą przepisaną do udzielania nauki religii.

Podania o powyższe posady należy wnieść do c. k. Rady szkolnej okręgowej najdalej do 30 kwietnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
W Samborze, 28 lutego 1890.

L 238 (1587 1—3)

Celem stałego obsadzenia posady nauczyciela przy szkole etatowej w Lisiatyczach z płacą 300 zł i wolnem pomieszkaniem ogłasza się niniejszem konkurs. Językiem wykładowym w tej szkole jest język ruski. Kandydaci ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej Władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Stryju najpóźniej do 15 kwietnia 1890. Podania spóźnione lub niezaopatrzone w potrzebne dokumenta nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
W Stryju, dnia 27 lutego 1890.

Wyroki prasowe.

Z. 39 (1037)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nichtperiodischen Druckschrift mit dem Titel: „Pamiatna knyżeczka, w pamiat czestwowania dewjatysotlitia kreszczenia russkoho naroda. — Napysaw i izdaw Hryhorij Kupczanko — redaktor — izdatel: Russkoj Prawdy Wideń 1888, Knyhopeczatnia Frydryka Taspera w Widni", und zwar in den in dieser Druckschrift enthaltenen Artikeln mit den Aufschriften: 1. „Chto my", 2. „Nasza wira", 3. „Nasz jazyk" den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach 58 lit. c St. G. und des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und Ordnung nach § 65 lit. a St.G. begründe, und es wird nach§ 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 11 Februar 1890.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 398 der periodischen Druckschrift: „Deutsches Volksblatt", (Abendausgabe) vom 11 Februar 1890 auf der 1. und 2. Seite enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Deutschthum" seinem ganzen Inhalte nach das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 13 Februar 1890.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 399 der periodischen Druckschrift: „Deutsches Volksblatt", (Morgenausgabe) vom 12 Februar auf der 1. und 2. Seite enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Die Juden in Oesterreich" das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 13 Februar 1890.

Im Namen Seiner Majestät der Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 3 der Zeitschrift: „Die Volkspresse" vom 10 Februar 1890 enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Die Socialdemokraten auf den Landstraßen Oesterreichs" (in der Stelle von „nur sind diese" bis „sind geblieben"), „Visionen eines Arbeiters" (in der Stelle von „dieses höhnische" bis „Freiheit schreiten") und „Splitter und Balken" (in der Aufschrift „Gemeindewohlthat) das Vergehen nach § 302 St. G. und der Inhalt des auf der Seite 2 unter der Rubrik: „Splitter und Balken" enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift: „Ordnung muß sein" seinem ganzen Inhalte nach das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 13 Februar 1890.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Cilli hat mit dem Erkenntnisse vom 29 Jänner 1890, Z. 1350, die Weiterverbreitung der Nr. 4 der Zeitschrift: „Slovenski gospodar" vom 23 Jänner 1890 wegen des Artikels: „Nekaj v slovenskem uradovanji" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 26 December 1889, Z. 1489/11876, die Weiterverbreitung der Nr. 2904 der in Triest erscheinenden Zeitschrift: „Il Piccolo" vom 21 December 1889 wegen der Artikel „Conferenze di Barzilai . ." und „Alla Minerva" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit den Erkenntnissen vom 26 December 1889, Z. 1488/11875, die Weiterverbreitung der Nr. 4535 der in Triest erscheinenden Zeitschrift: „L'Indipendente" wegen des Artikels „Alla Minerva . . ." nach § 305 St. G. und der Nr. 4561 derselben Zeitschrift vom 17 Jänner 1890 wegen des Artikels „La questione Giuseppe Revere" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Jänner 1890, Z. 1479, die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Narodni listy" vom 16 Jänner 1890 (Nachmittagsausgabe) wegen des Artikels: „Chybne cesty" nach § 302 St. G. und wegen des Artikels: „Vybradne nemecke . ." nach § 302 St. G. dann mit dem Erkenntnisse vom 24 Jänner 1890, Z. 1626, die Weiterverbreitung der Nr. 4 der Zeitschrift: „Sipy" vom 17 Jänner 1890 nach den §§ 63, 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 Jänner 1890, Z. 1923, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen Druckschrift: „Zovźak", Druck von V. Neubert in Smichow, nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 Jänner 1890, Zahl 1889, die Weiterverbreitung der Nr. 20 der Zeitschriften: „Narodni Politika" und „Ceska Politika" (Abendausgaben) wegen des Telegrammes „Z Vidne, 21 ledna. Deutsch. Volksbl. stežuje si . . ." nach dem §§ 302, 308 und 310 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 Jänner 1890, Zahl 1888, die Weiterverbreitung der Abendausgabe der Zeitschrift: „Politik" vom 21. Jänner 1890 wegen des Telegrammes „Wien, 21. Jänner. Das deutsche Volksblatt klagt . ." nach den §§ 302, 308 und 310 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Jänner 1890, Z. 1822, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der Zeitschrift: „Slavische Warte" vom 21. Jänner 1890 wegen des Artikels „Ein nationales Vehmgericht" nach §§ 58 lit. c und 59 lit. c St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21. Jänner 1890, Z. 1654, die Weiterverbreitung der Nr. 6 der Zeitschrift: „Pražske vecerni noviny" vom 18. Jänner 1890 wegen des Artikels „Ze ža obce" . . ." nach § 65 lit. a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 31. Jänner 1890, Z. 615, die Weiterverbreitung der Nr. 9 der in Budweis erscheinenden Zeitschrift: „Budivoj" vom 30. Jänner 1890 wegen des Artikels „Mir schvalen" nach § 65 lit. a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 28. Jänner 1890, Z. 524, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „Brdweiser Bote" vom 25. Jänner 1890 wegen des Artikels „Nicht ohne Recept" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 20. Jänner 1890, Z. 477, die Weiterverbreitung der im Verlage von Theodor Fritsch in Leipzig erschienenen Druckschrift: „Flugblatt Nr. 22. Wer schreibt unsere Zeitungen" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Tabor hat mit dem Erkenntnisse vom 1. Februar 1890, Z. 937, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der Zeitschrift: „Selské noviny" vom 31. Jänner 1890 wegen des Artikels „Prvni veliky nasledek . . ." nach § 302 St. G., dann wegen des Artikels „Pekné vyhlidky" . ." nach §§ 65 lit. a und 302 St. G., und wegen des Artikels „Jak se i jini ozyvaji . . ." nach § 65 lit. a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jičin hat mit dem Erkenntnisse vom 27. Jänner 1890, Zahl 690, die Weiterverbreitung der Nr. 3 der Zeitschrift: „Krakonos" vom 26ten Jänner 1890 wegen des Artikels „Osudné vyrovnáni" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Böhm.-Leipa hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Jänner 1890, Z. 454, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Aus Liebe in den Tod", Verlag von Walter Brehm, Leipzig, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Böhm.-Leipa hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Februar 1890, Z. 665, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Oesterreichische Volkszeitung" vom 28 Jänner 1890 wegen des Artikels „Ueber die altkatholische . . ." nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Jänner 1890, Z. 324, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der Zeitschrift: „Straž na Sumave" vom 18 Jänner 1890 wegen des Artikels: „Nac to smirovani?" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Jänner 1890, Z. 306, die Weiterverbreitung der Nr. 68 der Zeitschrift: „Velehrad" vom 17 December 1889 wegen des Artikels: „Palacky o Rakousku a myslence slovanské" nach § 65 a St. G. und Artikel II des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. 8 ex 1863 verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 31 Jänner 1890, Z. 1099, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der in New-York erscheinenden Zeitschrift: „Freiheit" vom 11 Jänner 1890 nach § 58 lit. c St. G. und § 122 lit. a St. G. verboten.

Upadłości.

(1594 1—3)

Do likwidacyi wierzytelności Mojżesza Schönbraun, Chany Gruberg i później zgłoszonych do masy Jechla Gruberga z Husiatyna wyznaczam termin na dzień 21 marca 1890 o godz. 10 rano w biurze sądowym.

Husiatyn, 4 marca 1890.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1569 (1212 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia Karola Łukaszewskiego byłego właściciela dóbr Czerniawka z miejsca pobytu nieznanego, że uchwałą z 9 października 1889 l. 9789 rozdzielająca cenę kupna powyższej majętności kuratorowi dlań w osobie adw. Dra. Glanza z Przemyśla ustanowionemu, doręczoną została.

Przemyśl, 12 lutego 1890.

(1586 1—3)

P. Dor. Andrzej Czajkowski wpisany został z dniem 8 marca 1890 na listę adwokatów z siedzibą w Brzeżanach.

Z Wydziału Izby Adwokatów

Lwów, dnia 8 marca 1890.

L. 9808 (1157 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia nieznanego z pobytu Wojciecha Krupę, że przeciw niemu wniosła Jadwiga Potyrała pozew dnia 31 grudnia 1889 l. 9808 o uznanie prawa do żywotniego użytku parcel budowlanych l. 138 i parcel budowlanych l. 138 i parcel gruntowych l. 39/3, 40/1, 41/1, 42/1, 47/4, 48/1, w Górze motycznej w skutek czego dla niego kuratorem Jana Ciwika z Góry motycznej ustanowiono i termin do rozprawy na dzień 6 maja 1890 wyznaczono.

Wzywa się Wojciecha Krupę aby potrzebne do obrony środki kuratorowi udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż wyuikające ze zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Dębica, 9 stycznia 1890.

L. 1043 (1187 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Mikołaja Chuchrę, że 24 maja 1884 zmarł w Uluczu z pozostawieniem kodycylów Mikołaj Chuchra.

Wzywa się przeto Mikołaja Chuchrę by do roku w tutejszym Sądzie zgłosił się i oświadczenie do spadku wniósł, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem Hryciem Kibałą przeprowadzone będzie.

Brzozów, 2 lutego 1890.

L. 11161 (1192 1—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia Wolfa Hillingera, którego obecne miejsce pobytu sądowi nie jest znanem, że w sprawie jego przeciw spadkobiercom Marcina Koleczka czyli Kłeczka o 90 złr. wa. zpn. skutkiem zgłoszonego przez Lajbę Hillingera ustępstwa tej pretensyi kuratorem dlań c. k. notaryusz Lityński ustanowionym został.

Kolbuszowa, 1 grudnia 1889.

L. 3157 (1065)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie jako handlowy zarządza wpisanie do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firmy przedsiębiorstwa „Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu w Krakowie" połączony ze składem wolnym (Oeffentliches Landes-Lagerhaus und Freilager für Getreide und Spiritus in Krakau) lub wskróceniu „Publiczny skład krajowy w Krakowie" (Oeffentliches Landes-Lagerhaus in Krakau) z tem, że siedzibą tego przedsiębiorstwa jest Kraków, 2) że właścicielem tego przedsiębiorstwa jest Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem krakowskiem jako zastępca galicyjskiego Funduszu krajowego na mocy uchwały sejmowej z dnia 16 października 1888 powziętej a przez Najjaśniejszego pana postanowieniem z dnia 7 stycznia 1889 sankcyonowanej i na podstawie koncesyi przez Wysokie c. k. Ministerstwo handlu z dnia 28 grudnia 1889 l. 53709 udzielonej a pełnomocnikiem tegoż właściciela jest „Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie zarejestrowane Stowarzyszenie z ograniczoną odpowiedzialnością" upoważnione w szczególności do nadawania pojedyńczym urzędnikom publicznego składu krajowego prawa podpisywania firmy tegoż składu, 3) że przedmiotem przedsiębiorstwa jest przyjmowanie na skład publiczny krajowy zboża wszelkiego rodzaju i spirytusu, zawieranie wtej mierze ze srtonami umów, oraz wydawanie stosnom imieniem przedsiębiorstwa poświadczeń przewidzianych w §§. 17 i 18 ustawy z dnia 28 kwietnia 1889 l. 64 Dpp. i w ogóle czynności regulaminem przez WLsokie c. k. Ministerstwo handlu zatwierdzonem objęte, i 4) że firma tego przedsiębiorstwa będzie podpisywaną w ten sposób że pod wyciśniętą lub wypisaną stampilią w języku polskim lub niemieckiem „Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu w Krakowie" połączony ze składem wolnym (Oeffentliches Landes Lagerhaus und Freilager für Getreide und Spiritus in Krakau" lub wskróceniu „Publiczny skład krajowy w Krakowie" (Oeffentliches Landes-Lagerhaus in Krakau) podpisywać będzie spólnie albo dwóch dyrektorów Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie, Zenon Słonecki, Maksymilian Łępkowski i Henryk Kieszkowski, albo jeden z tychże dyrektorów i zastępca dyrektora tegoż Towarzystwa Karol hr. Scipio, który jest zarazem Dyrektorem składów zbożowych, albo jeden z dyrektorów lub zastępca dyrektora tegoż Towarzystwa i buchalter składów zbożowych, Antoni Długołęcki lub prokurzysta składów zbożowych Adolf Sokolnicki, albo wreszcie buchalter Antoni Długołęcki i prokurzysta Adolf Sokolnicki.

Kraków; dnia 7 lutego 1890.

L. 1364 (1565 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu w sprawie przesłuchania interesowanych celem przekazania orzeczeniami c. k. Dyrekcyi Gal. funduszu propinacyjnego we Lwowie z d. 15 października 1889 l. 17176 21 września 1889 l. 17970 15 października 1889 l. 1791 21 września 1889 l. 15003 21 września 1889 l. 14987 21 września 1889 l. 15000 15 pazdziernika 1889 l. 17167 i 21 września 1889 l. 14990 wymierzonego wynagrodzenia za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w majętności tabularnej Jamnica, Kunów, Cieniawa, Mystków, Królowa polska, Mszalnica, Falkowa i Kamionka wielka w okręgu c. k. Sądu obwodowego w Nowym Sączu położonych według whl. 66, 67, 353, 382, 391, 392, uprawnionego Karola Br. Brunickiego własność będącej w kwotach 662 złr. 43½ krc. 264 złr. 97½ krc. 2075 złr. 63½ krc. 3753 złr. 81 ct. 927 zł. 41 ct. 1059 złr. 90 ct. 264 złr. 97½ ct. 441 62½ kr. wa. wyznaczające w § 7 ces. pat. z d. 8 listopada 1853 nr. 237 D. U. P. do przesłuchania interesowanych termin na dzień 27 marca 1890 o godzinie 10 rano zawiadamia o tem z życia i miejsca pobytu niewiadomego wierzyciela hipotecznego Wojciecha Gobrzydowskiego z tem że dla niego kuratorem adw. dr. Olszewski w Nowym Sączu ustanowiony został.

Nowy Sącz, 22 lutego 1890.

L. 5356 (1084 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Darowskiego a w razie jego śmierci niewiadomych jego spadkobierców że celem doręczenia mu uchwały z 8 lutego 1890 l. 5356 w sprawie Anny Karoliny z Darowskich hr. Dzieduszyckiej jako spadkobierczyni Karola Darowskiego przeciw Franciszkowi Darowskiemu tudzież Alojzemu j. Franciszkowi Cikowskim pto 10000 zł. p. czyli 757 złr. 50 kr. m. k. ustanawia dla niego względnie jego spadkobierców kuratorem adw. dr. Lisiewicza z zastępstwem adw. dr. Krzyżanowskiego ustanowiono, i że powyższa uchwała doręcza mu się do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Lisiewicza.

Wzywamy niniejszym edyktem Franciszka Darowskiego względnie jego spadkobierców aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w Sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli ileże zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sami sobie przypiszą.

we Lwowie, dnia 8 lutego 1890.

L. 8380 (1010 1—3)

Sąd powiatowy wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Maziarza, aby do spadku po swym bracie Wojciechu Maziarzu dnia 10 grudnia 1884 w Wampierzowie beztestamentalnie zmarłym, w przeciągu roku się oświadczył, inaczej bowiem postępowanie spadkowe przeprowadzone będzię z kuratorem Marcinem Sliwą.

Radomyśl, dnia 19 lutego 1889.

L. 2175 (1023)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że równocześnie uskutecznionym został wpis w rejestrze handlowym dla firm pojedyńczych firmy Hirsch Maschler, handel produktów w Tarnowie. Dzierzycielen firmy jest Hirsch Maschler przemysłowiec.

Tarnów, 6 lutego 1890.

L. 12570 (1159 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kutach wzywa nieznaną z miejsca pobytu Ewdokię Płyszczuk by się jako ustawowa spadkobierczyni swego brata Semena Płyszczuka w Roztokach 24 maja 1885 zmarłego w przeciągu jednego roku od niżej podanego dnia oświadczyła w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z zgłaszającymi i z jej kuratorem Fedorem Danylukiem z Roztok przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty, dnia 9 grudnia 1889.

L. 8730 (1130 1—3)

C. k. Sąd powiat deleg. miej. w Tarnowie oznajmia, iż w dniu 12 maja 1879 zmarł w Jastrząbce nowej Adam Kozioł bez pozostawienia ostatniej woli i wzywa niewiadomą z pobytu Reginę z Chłopków Kozłową, by w ciągu roku od ogłoszenia edyktu wniosła albo osobiście albo pisemnie w Sądzie tutejszym oświadczenie do spadku inaczej postępowanie spadkowe przeprowadzonem będzie z dziedzicami deklarowanymi i z jej kuratorem Maciejem Kolakiem.

Tarnów, dnia 28 kwietnia 1888.

L. 373 (1449 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Makowie zawiadamia Piotra Matyję z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wytoczył pod dniem 18 stycznia 1890 l. 373 Józef Warta skargę pcto 138 zł. zpn. którą doręczono kuratorowi Józefowi Bywakowi z Zawoji że termin do wniesienia obrony na dniu 17 kwietnia 1890 o godzinie 9 rano wyznaczono.

Wzywa się zatem Potra Matyję aby kuratorowi dlań ustanowionemu potrzebnej informacyi udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił.

Maków, dnia 14 lutego 1890.

L. 471 (882 1—3)

C. k. Sąd powiatowy uwiadamia nieobecnego z życia i miejsca pobytu niewiadomego Simla Liebschütza ze Skolego że w sprawie egzekucyjnej Antoniego Cihlarza przeciw niemu pto 505 zł. i 200 zł. wa. kuratora w osobie p. Norberta Mokrzyckiego c. k. notaryusza w Starejsoli ustanowił. Rzeczą więc nieobecnego jest temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić lub innego zastępcę sądowi wskazać.

C. k. Sąd powiatowy.

Starasól, 24 stycznia 1890.

L. 4692 (964 1—3)

Niewiadomych z miejsca pobytu Schceindlę z Hauserów Schaherową i Gustę Hauseruwnę wzywa się aby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego do spadku ich ojca Chaima Izaaka 2ga im. Hausera zmarłego w Porębach w roku 1870 bez ostatniej woli rozporządzenia w tut. Sądzie się zgłosiły gdyż inaczej spadek ten z zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla nich kuratorem przeprowadzonym będzie.

C. k. Sąd powiatowy

Radomyśl, dnia 9 listopada 1889.

L. 13076 (983 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu, wzywa każdego posiadacza książeczki udziału wpłat i zwrotów Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, stronnicą księgi głównej 1581 zaopatrzonej na imię Józefa Dudy wystawionej opiewającej na kwotę udziału 70 zł. 61 ct. aby rzeczoną książeczkę w przeciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia tego edyktu tutejszemu Sądowi tem pewniej przedłożył ile ze po upływie tego terminu pomieniona książeczka udziałowa za pozbawioną znaczenia prawnego będzie uwużaną.

Przemyśl, 29 stycznia 1890.

L. 38730 (877 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany w Krakowie ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej intabulacyi na rzecz Wysokiego Skarbu w stanie biernym realności pod lk. 300 dz. VIII w Krakowie położonej prawa zastawu dla zaległego podatku domowo czynszowego za rok 1882 zpn. w łącznej kwocie 10 zł. 60 ct. dla niewiadomych z miejsca pobytu Mojżesza, Chaji i Maryi Schönherzów kuratorem adw. dr. Ławrowski ustanowiony został i wzywa ich, aby temuż kuratorowi potrzebnych informacyj udzielili, lub Sądowi ze swej strony zastępców przedstawili.

Kraków, 5 listopada 1888.

L. 3262 (948 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia, że w sprawie towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie przeciw Józefowi Orłowskiemu i Włodzimierzowi Podgórskiemu pto 100 zł. zpn. pozwanemu Włodzimierzowi Podgórskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu ustanowiono p. adw. dr. Lidla jego zastępcą i że p. kuratorowi doręczono tus. uchwały z dnia 25 sierpnia 1888 l. 28500, z dnia 19 października 1889 do l. 41031 i z dnia 29 listopada 1889 do l. 41031 dla kuranda przeznaczone.

Jest więc rzeczą nieobecnego z życia i miejsca pobytu Włodzimierza Podgórskiego zgłosić się u p. kuratora i dostarczyć mu odpowiednie środki do obrony lub wybrać sobie innego zastępcę prawnego.

We Lwowie, 1 lutego 1890.

L. 2516 (873 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że Mojżesz Oranye wniósł przeciwko niewiadomemu z miejsca pobytu Stefanowi Klausowi pozew o zapłacenie sumy wekslowej 250 zł. aw. zpn. na który wydany nakaz zapłaty z dnia 6 lutego 1890 l. 2516 ustanowionemu dla nieobecnego kuratorowi adw. dr. L. Pietrzyckiemu doręczono.

Tarnów, 6 lutego 1890.

L. 428 (1384 3—3)

Jego Excellencya Pan Prezydent c. k wyższego Sądu krajowego zamianował dla drugiej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądu przysięgłych w roku 1890 rozpoczynającej się na dniu 5 maja 1890 o godzinie 8 rano przy c. k. Sądzie obwodowym w Stanisławowie Prezydenta tego Sądu przewodniczącym, zastępcami radców Kamilla Krafta, Jana Majeranowskiego, Jana Szankowskiego, Władysława Łuckiego i Konstantego Starosolskiego.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, 1 marca 1890.

L. 5444 (924 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Halberstama, że przeciw niemu Izak Nadler pod dniem 22 października 1887 l. 14481 wytoczył spór o amortyzacyę weksłu na kwotę 300 r. s. opiewającego z pn. i że dla niego ustanowił Sąd kuratora w osobie p. adw. dr. Rosenbacha z zastępstwem p. adw. dr. Bersona i poleca temuż pozwanemu, by co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawił inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 6 czerwca 1888.

L. 9684 (1313 3—3)

W skutek prośby Józefy Sławik, Maryi Antoniny dw. im. Löffler, Michaliny Sławik imieniem własnem i swych nieletnich dzieci: Zofii, Eugeniusza, Kazimierza i Tadeusza Sławików i Franciszka Kultysa imieniem nieletniej Wiktoryi Sławik przeciw Ignacemu Majewskiemu z życia i miejsca pobytu nieznanemu względnie jego możliwym spadkobiercom o wykreślenie zastrzeżenia dla obowiązku składania rachunków z dochodów w stanie biernym połowy realności l. k. 120 w Jarosławiu miasto położonej pod dniem 27 lipca 1889 do l. 9684 wniesionej, wzywa Sąd Ignacego Majewskiego względnie tegoż z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, którym adw. dr. Julian Ruczka ustanowionym został, by przy terminie dnia 18 kwietnia 1890 o 10 godzinie rano udowodnili, że co do prenotacyi obowiązku składania rachunków z dochodów z połowy realności lk. 120 w Jarosławiu mieście położonej, wedle Dom. nov. Tom. II pag. 433 n. 8 on. w stanie biernym drugiej połowy rzeczonej realności wpisanej, skarga justyfikacyjna wniesioną została, lub że termin ku temu otwarty.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław, 25 września 1889.

L. 17937 (1497 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. aust. Banku hipotecznego w Wiedniu przeciw Henie Rosenfeld i niewiadomym z miejsca pobytu spadkobiercom śp. Chuny Rosenfelda pcto. 2007 zł. 67 ct. aw. zpn. ex majori 3000 zł. mianuje pana adw. dr. Bernharda Grossa w Brodach dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Chuny Rozenfelda a to Łazara, Jakóba, Ozyasza, Józefa, Salamona, Sary i Mojżesza Resenfeldów kuratorem a zawiadamiając o tem kurandów wzywa ich by temu kuratorowi udzielili potrzebnych informacyj lub też innego pełnomocnika ustanowili.

Brody, dnia 20 listopada 1889.

L. 27282 (928 3—3)

C. k. m. del. Sąd powiatowy w Tarnopolu jako instancyja pertraktacyjna wdrożywszy rozprawę sądową na podstawie ustawniczego porządku dziedziczenia po zmarłym dnia 20 marca 1875 w Tarnopolu bez ostatniej woli rozporządzenia inwalidzie Felixie Kowalskim urodz. w Szlachcińcach 1820 roku i ustanowiwszy dla tegoż spadku kuratorem tut. adw. dr. Pohoreckiego, wzywa wszystkich tych, którzyby do tego spadku z jakiegokolwiek tytułu prawa rościli iżby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego licząc w tutejszym Sądzie wykazując swe prawa deklaracyę wnieśli, gdyż w przeciwnym razie rozprawa spadkowa z tymi, którzy się oświadczą do spadku i tytuł prawa swego wykażą ukończoną i spadek tym ostatnim przyznany będzie, część zaś spadku nieobjęta, a względnie, gdyby się nikt nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny skarbowi państwa przypadnie.

Tarnopol, 20 grudnia 1889.

L. 6819 (930 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie zawiadamia Samuela Gläser, że celem doręczenia ts. rezolucyi tabularnej z 22 sierpnia 1889 l. 5684 ustanowiono dla niego kuratora w osobie Izaaka Gläser z Budzanowie.

Budzanów, dnia 3 października 1889.

L. 10549 (911 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu wzywa Reginę Murańską i Magdalenę Murańską niewiadomych z miejsca pobytu spadkobierców ś. p. Rozalii z Janików Murańskiej zmarłej dnia 20 grudnia 1885 w Sopotni małej z pozostawieniem pisemnego kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli z dnia 3 sierpnia 1885, aby w ciągu jednego roku od niżej wyrażonego dnia w tut. c. k Sądzie celem wniesienia deklaracyi spadkowej się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym spadek przez kuratora adw. dra Raschke w Żywcu w ich imieniu przyjętym a przypadająca na nich część spadkowa w depozycie sądowym zachowaną zostanie.

Zywiec, 19 grudnia 1889.

L. 7633 (1582 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku załatwiając podanie Izaka Birnkrauta, Mindli Millinger, Efroima Birnkrauta i Etli Birnkraut jako prawonabywców Józefa Juliana 2ga imion Laskowskiego, z dnia 30 grudnia 1889 l. 7633 w celu przekazania kapitału wymierzonego orzeczeniem c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego z dnia 15 września 1889 l. 6295 w kwocie 5917 zł. $77^1/_2$ za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w majętności połowy dóbr Stefkówa zwanej „Stefkowa dolna“ Józefa Juliana 2ga imion Laskowskiego własnych, objętych księgą hipoteczną większej posiadłości (wykazem hipotecznym L. 16) wzywa po myśli §. 7 ces. patentu z 8 listopada 1853 r. L. 237 dz. u. p. wszystkich, których wierzytelności na wymienione majętności do dnia 30 grudnia 1889 zostały zahipotekowane, aby roszczenia swe do dnia 15 kwietnia 1890 ustnie lub pisemnie w tymże c. k. Sądzie obwodowym tem pewniej zgłosili, iż w razie niezgłoszenia uważani będą za zgadzających się na przekazanie ich wierzytelności na kapitał wynagrodzenia w porządku oznaczonym pierwszeństwem hypotecznem, nie będą więcej przy rozprawie słuchani, i utracą prawo wnoszenia jakichkolwiek zarzutów lub środków prawnych przeciw ugodzie przez interesowanych w myśl § 5 ces. pat. z 25 września 1850 l. 374 dz. u. p. możliwie zawartej, o ileby w takowej ich pretensye w miarę pierwszeństwa hypotecznego na kapitał wynagrodzenia przekazane, albo według § 27 ces pat. z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. przy gruncie pozostawione zostały.

W zgłoszeniu podać należy imię i nazwisko, i miejsce zamieszkania zgłaszającego, i jego ewentualnego pełnomocnika, pełnomocnictwem legalizowanem wykazać się mającego, kwotę zgłoszonej wierzytelności hypotecznej w kapitale i odsetkach, o ile takowe mają równe prawo z kapitałem, oznaczenie hypoteczne pozycyi zgłoszonej wierzytelności, a jeżeli zgłaszający mieszka po za okręgiem tutejszego c. k. Sądu obwodowego, wymienić pełnomocnika w Sanoku zamieszkałego upoważnionego do odbioru uchwał sądowych, gdyż inaczej uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się przez pocztę z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby do rąk własnych doręczone były.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sanok, dnia 1 lutego 1890.

L. 10759 (953 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w w Leżajsku wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Kremsera, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego zgłosił swe prawa spadkowe do spadku po Maryannie Kremser, w razie przeciwnym spadek będzie przeprowadzony i przyznany tym, którzy się doń oświadczą.

Kuratorem ustanowiono Franciszek Kremsera.

Leżajsk, 25 grudnia 1889.

L. 14049 (955 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu oznajmia, że na prośbę Konstantego i Eleonory z Zagórskich małż. Finików z 26 listopada 1889 l. 14049 wprowadza równocześnie powziętą uchwałą postępowanie amortyzacyjne co do zaintabulowanych w stanie biernym realności pod lk. 139 w Przemyślu na Błoniu położonych dawnych ciężarów a w szczególności

a). zaintabulowanej wedle Dom. I. pag. 153 n. 1 on z mocy obligacyi z daty Przemyśl dnia 26 stycznia 1810 przez Andrzeja i Antoninę małż. Sidorowiczów zeznanej sumy pożyczkowej 2528 zł. 10 ct. z 5 prc. rocznie z góry płacić się mającymi procentami na rzecz masy pupilarnej po Franciszku i Brygidzie Kąckich pozostałej z pierwszeństwem od dnia 27 stycznia 1810.

b). wrdle Dom. I. pag. 153 n. 2 on z mocy obligacyi z daty Przemyśl 1 Maja 1815 przez małż. Andrzeja i Antoninę Sidorowiczów zeznanej sumy 80 zł. na rzecz masy izraelity Icyka Bien z pierwszeństwem od 2 maja 1815.

c). wedle Dom. I. pag. 154 n. 4 on z mocy obligacyi z daty Przemyśl 1 maja 1815 przez Andrzeja i Antoninę małż. Sidorowiczów zeznanej sumy 50 zł. na rzecz masy Tekli Kranzowej z pierwszeństwem od 2 maja 1815.

d). wedle Dom. I. pag. 154 n. 6 on z mocy obligacyi z daty Przemyśl dnia 1 maja 1815 przez Andrzeja i Antoninę małż. Sidorowiczów zeznanej sumy 54 zł. na rzecz masy Stanisława Hanczakowskiego z pierwszeństwem od 2 maja 1815.

e). wedle Dom. I. pag. 155 n. 7 on z mocy obligacyi z daty Przemyśl 1 maja 1815 przez Andrzeja i Antoninę małż. Sidorowiczów zeznanej sumy 200 zł. na rzecz masy Konstantyna Fedaczyńskiego z pierwszeństwem od 2 maja 1815, a ustanawiając równocześnie dla nieznanych z życia i miejsca zamieszkania Franciszka i Brygity Kąckich Icyka Bien, Tekli Krauzowej, Stanisława Hanczakowskiego i Konstantyna Fedaczyńskiego względnie nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców kuratora w osobie adw. dr. Blumenfelda z substytucyą adw. dr. Bersona, wzywa ich aby pretensye swe do zaintabulowanych powyżej wierzytelności w przeciągu roku a mianowicie do dnia 1 marca 1891 tem pewniej w Sądzie tutejszym zgłosili ile że po upływie tego czasu na żądanie proszących takowe za umorzone zostaną uznane.

Przemyśl 29 styczn a 1890.

L. 140 (957 2—3)

Wzywa się nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Marcina Krasonia, ażeby w spadkowości po Macieju Krasoniu z Huciska c. k. Sąd powiatowy o miejscu swego pobytu zawiadomił, lub sobie pełnomocnika ustanowił, inaczej pertraktacya po Macieju Krasoniu z kuratorem dla Marcina Krasonia w osobie Mateusza Rumaka ustanowionym, przeprowadzoną zostanie.

Głogów, 1 lutego 1890.

L. 12234 (985 2—3)

Wzywa się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Salomona Schwadrona ewentualnie tegoż spadkobierców, by w przeciągu jednego roku od trzeciego obwieszczenia tego Edyktu w Sądzie tutejszym, wniósł deklaracyę do spadku po Ozyaszu Schwadronie dnia 27 grudnia 1885 w Gołogórach bez zostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym pozostałego; inaczej pertraktacya z resztą spadkobierców i ustanowionym dlań kuratorem Leizorem Schwadronem będzie przeprowadzoną.

C. k. Sąd powiatowy.

Złoczów, 12 stycznia 1890.

L. 3953 (933 2—3)

Zawiadamia się niewiadomych z pobytu Izraela Aby Mantla i Chaskla Mantla jako legataryuszów tudzież Esterę Mantlę wdowę po Aronie Mantlu, że rezolucya z 30 września 1889 l. 3953 przyjmująca do Sądu akta spadkowe po Aronie Mantlu ustanowionemu kuratorowi, Abrahamowi Körnerowi doręczoną została.

C. k. Sąd powiatowy

Dębica, 30 września 1889.

L. 371 (891 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że celem doręczenia tus uchwały z dnia 10 sierpnia 1889 l. 9802 tudzież dalszych uchwał w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Seligowi Scharf i Morikowi Bolechower pto. 2 sum po 906 złr. 25 ct. aw. zpn. dla niewiadomej z miejsca pobytu Tauby Tanenzapf, kuratorem adw. dr. Łazarz Zipser ustanowiony został.

Wzywa się zatem Taubę Tanenzapf, aby dostarczyła kuratorowi środki prawne do jej obrony służące, lub innego pełnomocnika Sądowi oznajmiła, gdyż z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe skutki sama sobie przypisze.

Kołomyja dnia 18 stycznia 1890.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie. 1588

W kancelaryi urzędu zastawniczego Pii Montis kościoła orm. katedr. lwowskiego będą dnia **21 kwietnia** 1890 r. z rana od g. 9 do 2 z południa przez publiczną licytacyę sprzedawane złoto, srebro i klejnoty.

Lwów, dnia 10 marca 1890.

Bank zaliczkowy w Stanisławowie

stowarzyszenie zaregestrowane z nieograniczoną poręką.

Niniejszem zapraszamy P. T. Członków na XXVI Zwyczajne

Walne zgromadzenie

członków Banku zaliczkowego w Stanisławowie, stowarzyszenia zaregestrowanego z nieograniczoną poręką, które się odbędzie w niedzielę dnia 23 marca 1890 o godzinie 4 po południu w sali ratuszowej z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1889.
2. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej i wniosek na udzielenie dyrekcyi absolutorium z czynności i rachunków za rok 1889 (§§. 31 u. 2. i 45 statutów).
3. Wnioski Rady nadzorczej co do rozdziału czystego zysku za rok 1889 (§§. 67, 68 i 69 statutu). 1609
4. Wybór dwóch dyrektorów i dwóch zastępców tychże (§. 5 statutu).
5. Uzupełniający wybór czterech członków Rady nadzorczej (§. 23 statutu).
6. Ewentualne wnioski członków.

Legitymacye wstępu na salę obrad stanowić będzie książeczka udziałowa.

Zamknięcie rachunków wraz z inwentarzami, tudzież odnośne księgi, wyłożone są w biurze banku, począwszy od 16 aż do 23 marca b. r. dla członków do przejrzenia. Wszelkich wyjaśnień udzieli Dyrekcya.

W Stanisławowie, dnia 28 lutego 1890.

Rada nadzorcza Banku zaliczkowego stowarzyszenia zaregestr. z nieogr. poręką.

Ignacy Zdrassil, Prezes — Michał Rembacz, Sekretarz

L. 132 (1534 3—3)

Obwieszczenie.

Na mocy §. 15 statutu kasy oszczędności w Rzeszowie wypowiadamy następujące wkładki:

nr. wkł.	6355	str. 6372	suma wkł. zł. 1111·12
" "	6356	" 1918	" " " 1111·12
" "	10115	" 1918	" " " 1000·—
" "	9085	" 1470	" " " 1000·—
" "	8926	" 800	" " " 1000·—
" "	11473	" 4422	" " " 4346·—
" "	11568	" 4561	" " " 4213·—
" "	7201	" 7218	" " " 6337·—
" "	6198	" 6215 1/3	cz. sumy zł. 4422·—
" "	6538	" 6555 1/3	" " " 7352·—
" "	11285	" 4166 1/3	" " " 9044·—

Wypowiedziane wkładki do 1000 zł. po upływie dwóch miesięcy.

Wypowiedziane zaś wkładki nad 1000 zł. po upływie trzech miesięcy uważane będą jako bezprocentowe depozyta.

Dyrekcya kasy oszczędności.

Kraków, 13 lutego 1890.

L. 476 (1518 3—3)

Obwieszczenie.

Wydział Rady powiatowej brodzkiej podaje do wiadomości opodatkowanych w powiecie, że rachunki z dochodów i wydatków za rok 1889 zostały w myśl §. 30 ust. o Repr. pow. wyłożone w biurze Wydziału na dni 14 do przejrzenia.

Wydział Rady powiatowej.

Brody, dnia 7 marca 1890.

L. 7350 (1551 3 3)

Pierwsza węgiersko-galicyjska kolej żelazna.

Ogłoszenie.

Dnia 1 marca 1890 odbyło się w obecności c. k. notaryusza XVIII. losowanie obligów pierwszeństwa I. emisyi i XII losowanie obligów pierwszeństwa II. emisyi Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej. Wylosowano

Z obligacyj pierwszeństwa I. emisyi

numera 18501 do 18726 włącznie t. j. 226 sztuk.

Z obligacyj pierwszeństwa II. emisyi

numera 5001 do 5085 włącznie; t. j. 85 sztuk.

Te obligacye pierwszeństwa wypłacone będą w kwocie nominalnej. a to I. emisyi począwszy od 1. września 1890; zaś obligacye II. emisyi od 1 lipca 1890 za ściągnięciem oryginalnych obligów razem z kuponami po tych terminach płatnymi, do wylosowanych obligacyj należącymi.

Z dniem 1 września 1890, a względnie z 1 lipca 1890 ustaje dalsze oprocentowanie tych obligacyj, zaś wartość kuponów płatnych po tych terminach a odciętych od obligacyj zostanie potrąconą z kwoty, która za obligi wypadnie.

Z dawniej wylosowanych nie przedstawiono do wypłaty po dzień 31 grudnia 1889 następujące obligacye:

Z obligacyj pierwszeństwa I. emisyi namera:

55165, 55184, 55190, 61510, 61513, 61514, 61515, 61516, 61517, 61518, 61519, 61520, 61522, 61523, 61524, 61525, 61540, 61541, 61542, 61543, 61549, 61556, 61576, 61578 61597, 61598, 89156, 89291, 89292, 88865.

Z obligacyj pierwszeństwa II. emisyi numera:

530, 531, 541, 551, 552, 558, 561, 2588, 2589, 2593, 5520, 7012, 7013, 7028, 7029, 7033, 7034, 7073, 7074, 7075, 7076, 7077, 9010, 9016, 9020, 9021, 9027, 9028, 9030, 9038, 9045, 9046, 9047, 9048, 9057.

We Wiedniu, 1 marca 1890.

Rada zawiadowcza.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich.